

"הַקּוֹדֶשׁ"

מיכל ינאי (דוכותני)

מערכת א'

תמונה 1 – באסם

(האסם הגדול בחוויה של הדוד הנרי הומה מפועלים וילדים, החוגגים את חגיגת סוף הקיץ)

כולם:
 החיים יפים בסוף הקיץ
 יותר מכל עונה,
 החוגגים בכפר את סוף הקיץ
 פעם בשנה;
 כשהרוח תפסיק לנוח,
 תבוא לכאן במחול שדים;
 עד הסתיו, שכרב עכשווין,
 ננצל ת'זמנן לריקודים
 הימים קצרים בסוף הקיץ,
 הלילות שמחים;
 לאכול יש רק בסוף הקיץ,
 תפוזים ואבטיחים.
 כשהרוח תפסיק לנוח,
 תבוא לכאן במחול שדים;
 עד הסתיו שכרב עכשווין,
 ננצל ת'זמנן לריקודים.
 חגיגה של סוף הקיץ פעם בשנה!

(הילדים מתקרבים לדודותי)

קשה:
 דורותי, את באה?

הקוסם!

החומרים הועלה לראשונה בדצמבר 1994 בתיאטרון הסינרמה תל-אביב, בהפקת "טליה הפוקות".
כל השירים מאט ירון כפכפי.

הדרניות וה משתתפים :

דורותי – ילדה חולמנית בת 10 – מיכל ינאי
 טוטו – כלבה הנאמן – איתני שבג
 קشك/קשי – איש הקש וחבר – סער בן יוסף
 פחח/פח – איש פח ואהוב – אדם
 אריה/ארליה – אריה פרדרן וחבר – צחי נוי
 דוד הנרי/איש הדרכים – מובייל בדרכיו החלום – שמואל אייזר
 סם – הקוסם הגדל של ארץ עוז – אריק לביא
 מכשומה/מכשאה – מכשפה רעה של הדром – שרון אלימלך
 מכשושה/מכשא – מכשפה רעה של המזרחה – שרון מלכי
 מכשושית/מכשי – מכשפה רעה של הצפון – ויקי בהיר
 פועלן חווה / אנשים ירוקים / דחלילים / אריות / מאמנים / עכברי
 שדה / נערי הקוסם / הקופים / עכברי הזבל / נערות הקוסם /
 משרתים.

מחזה ובימוי: אורן פסטור

שירים ומוסיקה: ירון כפכפי

קוריאוגרפיה: סיגי ניסן

תפאורה: ארז יניב

תלבושים: יובל כספין

תאורה: איל תבור

אני ראייתי אתכם.
לא נכון
מה אתן רצחות ממנה?
היא יותר מדי יפה, מה זה?
היא יותר מדי חכמה, מה זה?
היא יותר מדי טובה, איך זה?
והיא אוהבת אותך! (ייצאת)
איז מה?
זה לא נכון, גם אם זה נכון, אז מה?
זה לא נכון
נמאס לי מה הילדות האלו!
גם לי. דורותי?
מה?
רוצה?
מה זה?
אולר
אולר? אולר זה לפניהם.
שיהיה לך.
בשביל מה?
בשביל מה, בשביל מה, את באה?
לא, אני מחייבת טוטו.
עוד פעם הכלב הטפשי שלך?
טוטו בכלל לא טפשי, ואם אתה דוקא רוצה
לדעת, הוא אמר לי כמה דברים מאוד טובים
עליך!
דורותי, טוטו לא מדבר.
הוא כן
כלבים לא מדברים בשפת האדם, זה כתוב בכלל

מכחה:
דורותי:
פחיה:
מכחו:
מכחה:
מכחש:
מכחה:
פחיה:
דורותי:
פחיה:

עד מעט, קשי.
למה?
אני מחייבת טוטו.
מי זה טוטו?
קשי, אתה כזה שכחן. מה, אתה לא זכר
שלכלב המקסים שלי קוראים טוטו?
בקח, בטח שאני זכר שיש לך כלב מקסים
שקוראים לו טוטו. רק שלפעמים אני שוכח
שיש לך כלב מקסים שקוראים לו טוטו, ואז את
מזכירה לי שיש לך כלב מקסים שקוראים לו?
טוטו.
דורותי:
ארלה:
דורותי:
ארלה:
דורותי:
ארלה:
הוראה
הוא נמשך אליו;
הוא נמשך אליו
כאן, וכאן, וכאן, ואפילו כאן.
אני הולך, רק זה חסר לי עכשוו, שהטוטו הזה
ינשוך אותו עוד פעם, ואני אקבל כלבת ואמות
כל-כך צער, בוא קשי!
לאן?
רחוק מהסכנה!
פחיה, אתה בא?
פחיה אמר שאת החברת שלו.
מה פתאות?
זה מה שהוא אמר.
אתם מתנשקים?
מה פתאות!
כולם אומרים שאתם מתנשקים.

קשי:
ארלה:
קשי:
מכחה:
דורותי:
מכחה:
מכחו:
דורותי:
מכחה:
מכחה:
דורותי:
מכחה:
דורותי:
מכחה:
דורותי:
מכחה:
דורותי:
מכחה:
דורותי:
מכחה:

חברות וחברים, להיות חברותי זה דבר מצוין; כדי לך להתאחד עם פ希 לדוגמה, הוא מאד נחמד. ותראה איזה אולר הוא נתן לי במתנה, נכון שזה נחמד? נכון שהוא נחמד? כן, גם אני נכון. היגית סוף הקץ הזאת מעיפית. כל שנה לכל השנה. כן, גם לי אין מצב רוח; זה בגל מג האוויר, תראה, העננים ממש שחורים, דוד הנרי אמר שהלילה בטוח תחולל סופה קטנה. טוטו, אתה חושב שם מעבר לעננים, רחוק, האנשים גבוהים או יותר נמוכים? חכמים או יותר טפשים? טובים או רעים יותר? טוטו, מה אתה נרדם? אני מדברת ואתה ישן? באמת, טוטו, לא מעניין אותך העולם שאתה מעבר לעננים? אולי יש שם אוור משונה כזה וקשת גדולה עם אלף צבעים ושדרות יוקים אינסופים ושבילים צהובים ופרחים אדומים ענקים. טוטו, באמת זה יכול להיות נחרד להיות במקום שבו האסור מותר, האולי אפשר והיום זה מחר. מ庫ם שאפשר לעשות בו חיים משוגעים עם החיים, מקום כזה מסקרן, נכון שזה מסקרן, טוטו? טוטו? טוטו?

(דורותי וטוטו נרדמים על עלימת חזיר. לפתע פורצת דוח חזקה, רעש, חפצים עפים, אנשי החווה רצים בחווה. דלתות נטרקות, עצים נופלים, מהומה)

דורותי! דורותי היכנסי הביתה!

הספרים.
טוטו מדבר.
את חולמת חלומות; אני הולך.
לאן?
פה? לדבר עם הסוס שלי, כמובן! (יוצא)
דורותי, צריך להיכנס הביתה.
אני מחקה לטוטו.
טוטו, טוטו, טוטו, למה את לא משחקת עם האחים מכששות? כדי שתכירי יותר חברים וחברות במקום לרדוף כל היום אחרי הכלב הטפשי הזה.
טוטו הוא בכלל לא טפשי.
כן, כן שכחתי, והוא גם מדבר נכון?
נכון.
שור הדמיון המפותח של מרי שחקים,
דורותי החלומות הם חלומות והחיים הם...
חיים!
נכון. עכשו היכנסי הביתה, תכף תהיה כאן סופה, שלא נדע. נכון שהיית מאור נחמדה היגית סוף הקץ שלנו, נכון? למרות שאתה נראה לי קצת עצובה, את עצובה?
קצת.
היכנסי הביתה.
עוד מעט, דוד הנרי, בבקשה! אני רוצה לשכט עוד קצת לבך!
קצת זה בסדר, אבל לא יותר מדי. (יוצא)
טוטו, אתה יכול להפסיק להתחבא, כולם כבר הלכו, טוטו, אתה יודע כדי לך להכיר עוד

הנרי:

תמונה 2 – באוואר

(מסביב לעיריה, באוואר, מתרגלות על מטהטאיהן שלושת המכשימות: מכשימה, מכשימא, ומכשימאה. מכשימות – המכשפה של הצפון נמצאת על הקרקע)

אחוחה המכשפה מכשימא, מה אני רואה?	מכשה:
עירמת חציר, אם אני טועה...	מכשא:
יש ילדה עלייה, ילדה קטנה!	מכשו:
מה זה לידיה?	מכשה:
כנית.	מכשו:
זאת לא כנית, זה כלב.	מכשא:
כלב?	מכשה:
כלב קטן.	מכשא:
אני שונאת כלבים.	מכשה:
אני שונאת גם כלבים וגם ילדות.	מכשו:
אחוחה	מכשא:
כן, מכשימא, אחוחה.	מכשה:
לאן בדוק מרוחפת לה הילדה הקטנה? שמא בתחום שיפוטי? אם בתחום שיפוטי לא אתן	מכשו:
תחום נפשי עם תחום שיפוטי!	מכשא:
אכבי ואכבי לה, אם פניה בתחום שיפוטי!	מכשו:
לא ולא ולא. לדром היא לא נכנסת.	מכשה:
למורה בודאי שלא.	מכשא:
מצטערת, המערב חסום בפניך קרציה!	מכשו:
אחוחה!	מכשה:
כן, מכשומשה אחוחה.	מכשו:
זה סם, הקוטם! הוא שוב מנסה להפיל אותונו	מכשא:

דורותי!
איפה היא?
באסם! היא נרדמה באסם!
באסם זה מסוכן!
דורותי!
אני אروع לקרוא לה!
דורותי! דורותי!
הרוח קשה!
הרוח מסוכנת!
זאת סופה!
חייבים לסגור את כל התריסים וכל החלונות!
תנעלו את הדלת של המחסן!
צריך לקשור את הסוסים באורווה, שלא
יברחו!
דורותי! היא נרדמה באסם!
דורותי חזרה מהאסם?
דורותי איפה את?
תseguro את הדלת של המחסן!
דורותי! הנרי חייבים להכניס את דורותי
הכיתה!
דורותי באסם, זה מסוכן!
דורותי!
דורותי!
(עירמת החציר שדורותי וטוטו ישנים עליה מתורמת באוואר
ומתחללה לעוף עם כל שאר החפצים, הסופה חוטפת את דורותי
וטוטו).

בבטה מצוין, מה כבר הלכת לישון?
כן, חיבתני היום מספיק.
חיבת מספיק?
כן, נתתי רעל למאתים ארבעות, חנקתי אלף
פרפרים ואפלו דקרותי אילות בסיכות ראש. זה
לא מספיק?
לא, כי יש לנו כאן ילדה!
ילדה?
מתנה מסם, הקוסט המהמם שידם!
נראה איך תסתדרי איתה.
אנחנו משקיפות ממעל.
אבל למה אני?
כי תחום השיפוט שלך היה פרוץ.
כי לא השגחת
כי את עצלה! שקרנית, טרחנית ורביעת!
קבלי מתנה — ערימה! (מכוננות את הערימה)
אבל אני לא מבינה, מה אני אשמה?
חווי!
תמיד עלי, הכל תמיד עלי.
תיזהר!
למה אני אשמה, אני לא מבינה, תמיד הכל עלי,
הכל עלי (*הערימה*)
ונופלת עליה ומוחצת אותה), איי!
מכשנית?

מכשלה : אַכְשָׁה
מכשפת : אַכְשָׁמֶת
מכשחה : אַכְשָׁה
מכשפת : אַכְשָׁמֶת
מכשאה : אַכְשָׁה
מכשאו : אַכְשָׁו
מכששת : אַכְשָׁשֵׁת
מכשאה : אַכְשָׁה
מכשא : אַכְשָׁא
מכשו : אַכְשָׁו
מכשחה : אַכְשָׁה
מכששת : אַכְשָׁשֵׁת
מכשא : אַכְשָׁא
מכשחת : אַכְשָׁשֵׁת
מכשאה : אַכְשָׁה
מכולן : בּוֹלֵן
מכשחה : אַכְשָׁה

בפח, זה שם הקוסם !
מפרייע לו שאנחנו מחייבות בארץ עוז, אפשר
לחשוב שעוז היא שלו.
היא שלו ?
לא, היא שלנו ! נכון, אחותי, המכשפה הרעה
של הדרום ?
נכון מאד, אחותי, המכשפה הרעה של המזרחה,
ואני אחותךן, המכשפה הרעה של המערב,
אתיכן באויה דעה.
היכן אחותנו המכשפה הרעה של הצפון ?

(ת מלמעלה למטה)

היא ישנה.
היא בטלנית ארסית.
היא כקשית וכקסית.
מכשmissive !
מכשmissive !
לא לא לא ישנתה, לא עשנתה !

שהיא רצחה את אחותנו היפה !
 אם לפחות היא לא היתה בלונדינית,
 אולי אפשר היה יותר לסביר,
 אבל היא גם יפה וגם די חטובה.
 היא מכשפה ! היא מכשפה !
 לא אבדה לנו תקווה בלב,
 הזהרי בלונדינית כי סופך קרב
 נדחפת לכל מקום,
 יומך יבוא היום,
 כי את הבאת לנו קללה,
 אבל יש לנו מילה,
 שתחזר הכל אליו
 הכל עובר עליין
 הנה לך והנה לך והנה לך והנה לך
 מכשפה !
 קטנה ומעצבנית
 עושה עצמה יפיפיה נרדמת
 התכנונים שלה.
 החיכמוניים שלה.
 התיזמוניים שלה, הכל נמאס !
 מעמידה פנים שהיא בלונדינית,
 שהיא מלאך שעלה מתוך האור
 נביא לה מפללה – גמדה שפה,
 שתמותי בקשר השחור
 לא אבדה לנו תקווה בלב,
 הזהרי בלונדינית כי סופך קרב
 נדחפת לכל מקום,
 יומך יבוא היום

הרגת אותה ?
 אני ?
 אז מי ?
 זאת היא.
 הילדה ?
 כן, הילדה. סם הקוסם שלח אותה להרוג את
 כולנו. היא שוכבת לה ככה כל-כך תמיימה.
 בשקט, כאילו ישנה. אבל הכל אצליח מתוכנן.
 היא תמשיך ותהרוג גם אותנו, כמו שהרגה את
 מכשניות, אחותנו.
 אבל למה, אחותי ?
 אבל מדוע, אחותי ?
 למה ? מדוע ? אתן לא מבינות ? גם היא
 מכשפה !
 גם היא מכשפה ?
 מכשפה כמוונו ?
 מכשפה מכושפת כמוונו, ועודר אולי ; מכשפה
 קטנה וכולה כישופים, שבאה אלינו מעבר
 להרים.
 חייבם לחסל אותה
 מכשפה, איך היא לא מתביישת ?
 מכשפה קטנה, איך
 איך
 ופיקס !
 מכשפות :
 מכשפה קטנה ומעצבנית,
 רק שתדע שאת על הכוונה,
 זהה ברור מאור זהה בכלל לא סוד,

תמונה 3 – בארץ עוז

(שקט, מסביב הכל יוך ונעים, דורותי מתחזרה)

היי, מה זה? איפה אני? אני חולמת. כן, בטה
שאני חולמת, אני יודעת שאני חולמת. זה לא יכול
ל להיות שאנחנו אצלונו. טוטו, טוטו, טוטו,
אנחנו לא בבית. טוטו טוטו קום, אנחנו במקום
אחר!

או! דורותי, לפעמים את כל-כך מעצבנה, עם
עולם הרמוני המפותח שלו; שמעת מה שדור
הנרי אמר: אי אפשר לחלום כל הזמן חלומות.
חלומות הם חלומות והחיים הם חיים! עצשו
בי! (חוור לשון)

אבל אנחנו בארץ אחרת
כן בטה. (מתוך שנייה)
אנחנו בארץ אחרת.
בטח עפנו אליה!
אני חושכת שבאמת עפנו.
זה לא יכול להיות.
זה שתהה מדבר, זה כן יכול להיות?
תשובה מוחצת.

(מודח מ בין העמיה, קמים אנשים יוקים ומסמינים עם דגל לבן.
טוטו קם בכלהה.)

אנשים: אנחנו נכנים, אנחנו נכנים.

כיאת הבאת לנו קללה,
אבל יש לנו מילה
הכל עבר עלייך
הנה לך והנה לך והנה לך
והנה לך והנה לך,
מכשפה לה רעה!
תחתונים וגופייה! (עפות החוץ)

אותה.
אוֹי אַמְּאֵילָה מָה עָשָׂינו?
את גִּבְוָרָה אֲמִתִּיתָה, מַעַשָּׁךְ יִזְכֶּר לְדָוִרִי דָּוָרוֹת!
לְדָוִרִי דָּוָרוֹת?
את בָּדָרְךָ כָּל הַוְּגָתָה מַכְשָׁפּוֹת?
מַכְשָׁפּוֹת? לֹא. לְמַעַן הַאֲמָתָה, אַף פָּעָם לֹא רָאִיתִי
מַכְשָׁפּה!
אֵין אַצְלָכֶם מַכְשָׁפּוֹת?
לֹא.
יש לְכֶם מָזֵל. וּבָכֶל זָאת, תּוֹדָה לְךָ שְׁעוֹרָת לְנוּ
לְהִיפְטָר מַהְמַכְשָׁפּה הַרְעָה!
מָה תִּבְקַשׁ בְּחִמּוֹרָה?
אַנְּיָן לֹא יָדַעַת, אֲדוֹן...
סְמִי
אֲדוֹן סְמִי. בָּעֵצֶם, הִיִּתִי רֹצֶחֶת לְחִזּוֹר עַכְשִׁיו¹
הַבִּתָּה, אַתָּה יִכְלֶל לְהַסְבֵּר לִי אָוֹלִי, אַיךְ חִזּוֹרִים
הַבִּתָּה?
רַק סְמִי, הַקּוֹסֵם הַגָּדוֹל שֶׁל עָזֵן, רַק הוּא יָדַע!
אִיפָּה הוּא?
סְמִי הַגָּדוֹל שֶׁל עָזֵן יוֹשֵׁב בָּאַרְמוֹן הַגָּדוֹל שֶׁל
בָּעֵיר הַאֲשֶׁר.
חִיבִּים לְלַכְתָּה לְעִיר הַאֲשֶׁר?
וְאַיךְ נְגִיעָה לְשָׁם?
אִם תָּלִכְוּ בְּדָרְךָ הַמְּרַצְּפּוֹת הַצְּהוּבוֹת, תָּגִיעוּ
בָּמְהֻרָה אֶל סְמִי הַקּוֹסֵם,
וְהָוָא כָּבֵר יְרָאָה לְכֶם אֶת הַדָּרָךְ הַבִּתָּה. שָׁלוֹם!
תוֹדָה אִישׁ יָרוֹק, תּוֹדָה יָרוֹק.

דָּוָרוֹתִי:
סְמִי:
טָוָטוֹ:
סְמִי:
דָּוָרוֹתִי:
סְמִי:
דָּוָרוֹתִי:
סְמִי:
דָּוָרוֹתִי:
סְמִי:
דָּוָרוֹתִי:
סְמִי:
סְמִי:
דָּוָרוֹתִי:
טָוָטוֹ:
דָּוָרוֹתִי:
סְמִי:
דָּוָרוֹתִי:
סְמִי:

הִיִּי, מָה זֹה?
אַנְשִׁים
אַנְשִׁים יָרוֹקִים?
אַנְחָנוּ נְכֻנָּים, אַנְחָנוּ נְכֻנָּים.
לִמְה?
לֹא יָדַע.
אַנְחָנוּ נְכֻנָּים, אַנְחָנוּ נְכֻנָּים וְתוֹדָה רֶבֶה.
תוֹדָה עַל מָה? אַנְיָן לֹא מְבִינָה.
אִם אַת לֹא מְבִינָה, אֹז אֵיךְ אֶת רֹצֶחֶת שָׁאָנִי
אֲבִין?
זֶה הַחְלוּם שֶׁלְךָ.
זֶה לֹא חְלוּם
אֲז אִיפָּה אַנְחָנוּ?
אַנְשִׁים יָרוֹקִים, אַתָּם מְוֹכְנִים לְהַגִּיד לְנוּ אִיפָּה
אַנְחָנוּ?
(הַיְּרוֹקִים מִתְּיִיעָצִים וּשׁוֹלְחִים אֶת סְמִי)

סְמִי:
טָוָטוֹ:
דָּוָרוֹתִי:
סְמִי:
דָּוָרוֹתִי:
טָוָטוֹ:
סְמִי:
דָּוָרוֹתִי:
טָוָטוֹ:
סְמִי:
דָּוָרוֹתִי:
סְמִי:
דָּוָרוֹתִי:
סְמִי:
דָּוָרוֹתִי:
סְמִי:
דָּוָרוֹתִי:
סְמִי:

הַוְדָ מְעַלְתָּךְ
הַוְדָ מְעַלְתָּךְ?
טָוָטוֹ, דִי, תְּשַׁתּוֹק.
הַוְדָ מְעַלְתָּךְ, לְנַצְחָה נְזֹכוֹ אַוְתָךְ בָּאָרֶץ עָזֵן.
אָרֶץ עָזֵן? אַיךְ הַגָּנוּ לְכָאן?
הַוְדָ מְעַלְתָּךְ, אֶת הַצְלָת אָוֹתָנוּ.
אַנְיָן?
אֶת הַרְגָּת אֶת המַכְשָׁפּה הַרְעָה שֶׁל הַצְפּוֹן.
אַנְיָן? אַתָּה בְּטוֹחָה? אַנְיָן הַרְגָּתִי אַוְתָה?
הַעֲרִימָה שֶׁלְכֶם נְחַתָּה לְה עַל הַרָּאשׁ וּמְחַצָּה

תמונה 4 – בדך המרצפות הצהובות

(חוותי וטוטו מקפצים על המרצפות הצהובות בדרכם אל הקוסט)

הדרך ארוכה ומפותלת,
ולא נדע בדיקן لأن היא מובילה;
ועל המרצפות הצהובות עכשי נרוֹן,
כי יצאו למסע אל הקוסט מארץ עוז.

תביט איך פורחים מסביב
כל הפרחים של האביב
מסביב ואביב זה חרוֹז!
ראי, שם באופק, רחוק,

יש איש שמתפוצץ מצחוק!
זה חרוֹז?
מה אהוו!

סלעים ועצים לא קופצים...
למרות שהם מאד רוצים!
זה מצחיק, טוטו!
זה מביריק, דודו!

פתחות המציאנו משחק לשניינו,
ולא אכפת כבר, ולא נדע בדיקן لأن היא
מובילה; ועל המרצפות הצהובות עכשי נרוֹן,
כי יצאו למסע אל הקוסט מארץ עוז.

וככה שניינו
חרוזים בינויו,
ולא אכפת כבר
שהדרך ארוכה ומפותלת;
ולא נדע בדיקן لأن היא מובילה,

דורותי:

טוטו:

דורותי:

טוטו:

דורותי:

דורותי וטוטו:

אנחנו נכנעים, אנחנו נכנעים!

כן, כן, שמענו.

שלום סמי, שלום ירוקים.

אנחנו נכנעים, אנחנו נכנעים.

הגידו לי, כמה פעמים אתם נכנעים? כמה

פעמים הם נכנעים, הגידו לי?

אווי טוטו, אתה כזה טרחן.

אני רעב.

נזה לדין, שם כבר נמצא אוכל, מספיק לך!

אני לא מאמין, איך את מצליחה לגורר אותי!

לכל השטויות האלו שלך!

אני לא מאמין!

אנשים:

טוטו:

דורותי:

אנשים:

טוטו:

דורותי:

טוטו:

דורותי:

טוטו:

דורותי:

טוטו:

דורותי:

טוטו:

תמונה 5 – בשדה החמניות

(טוטו ודורothy בקעה שביל המרצפות הצעירות משקיפים על שוד
החמניות המרהייב ושלל הדחלילים שבתוכו.)

טוטו, תראה, שדה יפהפה של חמניות
חמניות! אני אוהב גרעינים של חמניות!
איזה מראה נחר. ותראה כל-כך הרבה
דחלילים!
שביל מה כל-כך הרבה דחלילים?
האיך בנה אותם בשביל להבריה את
הציפורים.
למה?
הציפורים אהובות מאד את גרעיני החמניות
...
בצדך! (מתחיל לרוין) גרעינים של חמניות,
גרעינים של חמניות!
טוטו, חכה לי שלא תלך לאיבוד, טוטו!
טוטו, טוטו, טוטו
שמעת?
כן דורothy.
דורothy, דורothy, דורothy
מי זה יכול להיות?
החמניות?
לא, לא, לא.
הדרחלילים?
כן, כן, כן.
טוטו, הדרחלילים מדברים!

דורothy:
טוטו:
דורothy:

ועל המרצפות הצעירות עכשו נורוץ,
כי יצאו למסע אל הקוסם מארץ עוץ.
הקוסם מארץ עוץ!

טוב.
אין?
כי לא כאוב לנו בכלל, את רואה? אפשר לחבר
אותנו בחוטי ברזל זהה, לא כאוב בכלל; אנחנו
גם לא מתענייפים לעולם. רק מה, זה מאוד
משמעותם.

זה מאוד משעמם.
זה מאוד מאד.
זה מאוד מאד.
משמעותם מאוד.

אתם יודעים מה? אני אשחרר אתכם, אז מה אם
אתם רק כמעט בני אדם, זה לא אומר שאתם
לא בני אדם! זה שאתה דחלילם והראש שלהם
מלא קש, וזה לא אומר שלא מגיעה לכם חירות,
כמו לccoli!

קדימה, דורותי!
דורותי האמיצה!

טוטו, איך אני אשחרר אותם מחוטי הברזל?
זכורת שפחית נתן לך במתנה אולר?

נכון, טוטו, אתה גאון.

הוא בכס שלך!
טוטו, מה הייתה עושה בלעדיך?
מספיק להתחנף.

(דורותי מתחילה לנתק את הדחלילים ממוטות העץ, הם נופלים
לאדמה, ואט ואט קמים)

את הקוסמת הגדולה.
לא, אני לא

דורותי:
קشكש:

דחליל 1:
דחליל 2:
דחליל 3:
דורותי:

דחליל 4:
דחליל 5:

דורותי:
טוטו:
דורותי:
טוטו:
דורותי:
טוטו:

דחליל 6:
דורותי:

דחלילים מדברים? איך זה יכול להיות?
היהقلب, זהה שאתה מדבר, זה כן יכול להיות?
תשוכבה מוחצת.

דורותי, דורותי, דורותי.
מה?
שלום, שלום, שלום.

שלום, שלום.
שלום, שלום.
היה דורותי.

דורותי זה שם מאוד נחמד, מאוד נחמד,
דורותי.
היה, אתם ממש כמו בני אדם, אתם מדברים כמו
בני אדם

מדוברים כמו, אבל אנחנו רק כמעט.
למה אתם רק כמעט, אני לא מבינה. (שקט)
אתם מתבוננים בספר לי.
(שקט).

שקשש יספר לך!
כן, קشكש, ספר לך!
ובכן דורותי, האיך שהcin אונתנו
היה אתה קشكש!
נכון מאוד, זו את הבעיה. אנחנו ממלאים בקש
קש, קש בכל מקום, גם בראש.

או?
או אין לנו שכל כמו לכם. אין לנו מות, וככה
 אנחנו רק כמעט בני אדם.
זה עצוב, עצוב מאוד.
מצד שני, זה שאנחנו ממלאים בקש וזה גם

טוטו:

דחליל 7:

טוטו:

דחליל 8:

דורותי:

דחליל 9:

דורותי:

דחליל 1:

דחליל 2:

דחליל 3:

דורותי:

בני אדם

קשש:

דורותי:

דורותי:

דחליל 1:

דחליל 2:

קשש:

דורותי:

דורותי:

קשש:

דורותי:

קשש:

דורותי:

דורותי:

קשש:

דורותי:

קשש:

דורותי:

קשש:

המדבר קורא וגם העמק.
נרוֹץ לְחוֹף נַרְקוֹד בְגִיל
כִי לְעָמֹד אֵין לְנוּ חִשָּׁק.
הַקְשָׁש שֶׁבָר אֶת גְּבַר הַדְּחָלִיל!
אֲנִי קָשָׂוֹר מְאֹוד לְעֵצֶן. כְּלָוָרֶם, הִיאִתִי!
כָּבָר אָפָּשָׁר לְהַתְלִיצֵן, כִּי זֹה נְגֻמָּר.
מְשׁוֹחָרָר — זֹה דְּבָר נְהָרָר,
לְהַצְטָרָף אֶל כָּל הַשָּׁאָר
אֲנִי כָה מְאֹשָׁר מְהַחְיִים!
וְאֲנִי דְּחָלִיל צָעִיר, מִמְשׁׁ עָוד יָלֵד;
הַרְפַּתְקָה וְאַהֲבָה עָוד לִפְנֵי
עַד בְּלֵי דִי. לֹא אָשָׁב כָּל יְמִי
כִי מַהְיוֹם זֹה מַוחְשִׁי,
סּוֹף סּוֹף אֲנִי חִופְשִׁי!
מְסֻבֵּב כָּל הַעוֹלָם פָּטוּח
וְלֹא חִסְרָא אָן שָׁוֹם דָבָר,
וְעַם הַדָּרָךְ, עַם הַרוֹת
אֲנִי חִופְשִׁי וְמַשׁוֹחָרָר
הַמְּדָבָר קָרָא וגם העמק,
נִרוֹץ לְחוֹף, נַרְקוֹד בְגִיל;
כִי לְעָמֹד אֵין לְנוּ חִשָּׁק —
הַקְשָׁש שֶׁבָר אֶת גְּבַר הַדְּחָלִיל!

כל הדחלילים נמלטים לאחר נשיקות ותודות לדורותי. קשקש נשוא
לבד.

קשקש, אתה לא בורח לארץ הדחלילים?
מה יצא לי מזה?

הַדְּחָלִילִים:

קַשְׁקַש:

הַדְּחָלִילִים:

דוֹרוֹתִי:
קַשְׁקַש:

דְּחָלִיל 7: אֶת מְכַשְּׁפָה נְהָדרָת!
דוֹרוֹתִי: אַנְיָ אַנְיָ רָק יַלְדָה שָׁ...
דְּחָלִיל 1: שְׁמַעַנוּ, הַצִּיפּוֹרִים סִיפּוֹרְנוּ.
דְּחָלִיל 2: אֶת אִמְיצָה.
דְּחָלִיל 3: אֶת המכשפה הטובה שלנו.
דוֹרוֹתִי: אַנְיָ סִתְמָתִילָה.
דְּחָלִיל 4: אֹוֹ, כָּלְכָּךְ נְעִים לְהִזְוִז אֶת הִידִּים.
דְּחָלִיל 5: יִשְׁלִי רְגָלִים, וְאַנְיָ הַוָּלֵךְ.
דְּחָלִיל 6: הַחִופְשִׁ! קְדִימָה לְחִופְשִׁ!
דְּחָלִיל 7: לְאָן תַּלְכּוּ? דְּוֹרוֹתִי:
דְּחָלִיל 8: לְאָרֶץ הַדְּחָלִילִים, כְּמוּבָן!
קַשְׁקַש: יִשְׁלַׁנוּ אֶרְץ רְחוֹקָה, שָׁאכְוֹתִינוּ הַדְּחָלִילִים,
שְׁבָרָחוּ מִהְמֹטוֹת שְׁלָהָם הַקִּימוּ לִפְנֵי שָׁנִים.
דְּחָלִיל 4: שְׁמַ נְחִיה בָּאוֹשָׁר.
דְּחָלִיל 1: אַנְיָ רָזֶחֶת לְרוֹקֶד!
דְּחָלִיל 2: אַנְיָ רָזֶחֶת לְשִׁיר!
דְּחָלִיל 3: אַנְחָנוּ חִופְשִׁים!
קַשְׁקַש: אַנְיָ אָצָא לִי לְטִילִיל בַּיּוֹם, בְּלִילָה.
אַתְּרוֹצִיךְ וְאַקְפֵּץ עַד רַאשׁ הַהָר.
עַד מַחְרַחַץ גַּם נָהָר.
עוֹד לֹא נִקְלַט לִי בְּרָאשִׁי:
סּוֹף-סּוֹף אֲנִי חִופְשִׁי!
וְעַד הַעֲרָב אַשְׁתוֹלֵל לִי בְּשִׁבְילִים, אֶרְץ לִיעַר
וְאֲגִיעַ עַד הַיּוֹם לְרָאֹות זְרִיחָה
בְּשִׁמְחָה אַתְּרוֹצִיךְ מִשְׁמָחָה!
אֲנִי קָצַת נְרָגֵש — עַנְיִינִין אִישִׁי,
סּוֹף-סּוֹף אֲנִי חִופְשִׁי!

תמונה 6 – בмагרש הגROUTאות

טוטו, תחנהג יפה.
אני רעב!
חייבים להמשיך בדרך אל הקוסט!
(בוכה ונאנח מבין הגROUTאות) הצלו!
טוטו, חפסיק.
הצלו!
בסדר, שמעתי שאתה רעב! לא צריך להגיזים
ולצעוק 'הצלו'.
זה לא אני.
בטה.
הצלו!
טוטו, די, בסדר, הבנתי!
'הצלו'!
זה מעצבן.
למה טוטו צעק הצלו?
זה לא אני.
הצלו!
טוטו, חפסיק.
זה לא אני.
או מי זה?
אני.
מי זה 'אני'?
אני כאן.
אייפה כאן?
כאן, במאגרש הגROUTאות

דורותי:
טוטו:
דורותי:
פחפה:
דורותי:
פחפה:

תהיה דחליל חופשי.
כן, דחליל חופשי, אבל מטופטם. לא מתחשך
לי להיות בלי שכל כל החיים. בלי שכל הבן
אדם לא שווה כלום. בלי שכל אני תמיד אשאר
דחליל.

אתה יודע מה, קשך, יש לי רעיון. בוא איתנו
אל הקוסט של ארץ עוץ.
בשם פנים ואופן לא.

למה לא?
אני לא צריך איזה דחליל שייסחח אחרינו.
(קשך) אל תשים לב אליו, הוא סתום מקנא.
מקנא במה? בדחליל מטופטם?
טוטו, די.

זהו, את רואה, מטופטם, בלי שכל, אני לא
שווה כלום. הוא צודק, הראש שלי מלא בקש
ושום דבר לא יעוזר.

אם תבוא איתנו, סם הקוסט של עוץ יעוזר לך.
אם הוא כל-כך גדול וככל-כך נפלא כמו
shawormis, הוא בוודאי יסכים לחתת לך שכל.
את חשבת שcadai לי?

אתה תהיה חכם כמו הטוביים בבני האדם,
הקוסט של עוץ יעוזר לך!

אני אהיה בן-אדם?
כן, קשך, אתה תהיה בן-אדם.
זה יהיה נפלא.

אל תהיה כל-כך בטוח.

דורותי:
קשך:

דורותי:
טוטו:
דורותי:
טוטו:

דורותי:
טוטו:
דורותי:
טוטו:
דורותי:
טוטו:
דורותי:
טוטו:
דורותי:
טוטו:
דורותי:
טוטו:
דורותי:
טוטו:
דורותי:
טוטו:
דורותי:
טוטו:
דורותי:
טוטו:
דורותי:
טוטו:

דורותי:
טוטו:
דורותי:
טוטו:
דורותי:
טוטו:
דורותי:
טוטו:
דורותי:
טוטו:
דורותי:
טוטו:
דורותי:
טוטו:
דורותי:
טוטו:
דורותי:
טוטו:
דורותי:
טוטו:
דורותי:
טוטו:

קשך:
דורותי:
דורותי:
קשך:
דורותי:
קשך:
דורותי:
_kvash:

כן, אני הקדימה של המכוניות.

הקדימה של המכוניות? כן?

לא, שם זה הקדימה-החווצה של המכוניות. אני
הקדימה-פנימה של המכוניות.

כן?

בדוק.

מצאתי, מצאתי, הוא כן!

יופי, קשך.

משגאון.

או אתה הקדימה-פנימה של המכוניות?

כן, תשחררו אותו.

איך?

יש לכם אולי אולר?

אולר, בטע שיש לנו, איך ידעת?

כל אחד באזרחות יש אולר.

מה זה אזרחות?

האזרחות זה איפה שאתם, חופשיים ומאושרים,
ואני כאן, בכלל של הגראוטאות המתוות האלה,

שחררו אותי!

דורותי קדימה, האולר. כדי לנו, יש לו דריי

טייפ.

מה זה דריי טייפ?

אחר כך קשך. תחיל למשון. (משהדרים)

יופי, יופי, אתם משוררים אותה? מצוין, נמאס

לי להירקכ' כמו מת במרתף הגראוטאות הזהה; אני

חתיכת פח צעירה, יש לי את כל החיים לפני,

אני רוצה להיות, לשם, לעשות חיים.

(משהדר) אווי, כמה טוב להיות חופשי, לנו!

פחפה:

דורותי:

פחפה:

דורותי:

פחפה:

דורותי:

טוטו:

דורותי:

פחפה:

דורותי:

פחפה:

דורותי:

פחפה:

קשך:

פחפה:

דורותי:

פחפה:

טוטו:

פחפה:

דורותי:

(נכנים לmagic)

טוטו:

מגרש גראוטאות נהדר, אולי מישחו שכח כאן
איזה תיק אוכל עם איזה סנדביץ' טוב, שאשתו
הכינה לו לעכורה.
הציל.

פחפה:

אייפה אתה?

פחפה:

כאן בדה-שבו!

קשך:

קוראים לו דה-שבו?
לא, המכוניות היא דה-שבו. כלומר, הייתה פעם
דה-שבו.

טוטו:

טוטו, אתה כזה חכם, אתה יודע הכל.
תודה, קשך. אתה יודע, קשך, שחברת פורד
החלה ליצור קטנוועיים דו-מנועיים על מנת
לבודק את מהירות ההתנהעה למול מהירות
ההרעה הדו מסלולית...

פחפה:

מי זה אני?

פחפה:

אני. קוראים לי פחפה.

פחפה:

למה?

פחפה:

כי אני יכול מפח.

דורותי:

אהה, אתה חלק מהמכוניות?

פחפה:

נכון!

דורותי:

איזה חלק בדיק?

פחפה:

בואו יותר קדימה, כן יותר קדימה, יופי טוב.

דורותי:

יותר קדימה, רגע, רגע לאן אתם הולכים? אני

כאן.

דורותי:

כאן?

הראש בין חושך לאור,
בל' אבא ובלי אמא.
הקצב משגע אותו,
ומי יודע איפה היתי בלאדיו
הקצב משגע אותו,
ומי יודע איפה היתי בלאדיו, בלאדיו.
כמעט השבחתי שהכל אבוד,
כל'יך צעיר, חבל שכבר אני אמות.
בשחכם מדי רגוע,
זה מסוכן, כי זה ידוע;
מה קורה כשלא רוקדים?
מלחידים!
קולם קפיצה לאחרו,
עכשו קפיצה קדימה.
הראש בין חושך לאור,
בל' אבא ובלי אמא.
הקצב משגע אותו
ומי יודע איפה היתי בלאדיו!
הקצב משגע אותו,
ומי יודע איפה היתי בלאדיו, בלאדיו!

ועכשו נלחץ על הסטופ!
סטופ, מה זה?
זה הסוף!
הסוף
הסוף של השיר, 3, 2, וסטופ!
אווי, זה היה משגע.
כל הגוף שלי רועד ומתקש כמו קשקש!

דורותי:
פחפה:
דורותי:
קשק:
טוטו:

איזה יופי, אני יכול להזין את הר gal, וגם את
זאת!

הוא ממש קדרימה-פנימה של מכונית.
כן, הנה החיבור של ההגה, המתגים, השעונים
והרדיו-טיפ, רדיו-טיפ חדשני מהפירמה דה
לוקס בונבון! תשמעו לנו מוטיקה, תשמעו!

טוב, גברת...
דורותי.

גרת דורותי, בתוך הטיפ יש קלטה?
קלטה? כן, אני רואה קלטה.

או עכשו את צריכה ללחוץ על הפלוי
מה זה פליי?

אחריכך, קשק.
רק ללחוץ על הפלוי, זה פועל! קדימה גברת

דורותי!
קדימה גברת דורותי, לחזי על הפלוי!
פלוי, פליי, פליי!

(דורותי לוחצת. קשק, פחפה, דורותי וטוטו מתחילה לדקון)

פחפה:
אני נולדתי לנوع בדרכים.
אני נושא כשהאחרים הולכים.
כבר שנה אני תקוע;
תנו ניחוש אחד פרוע,
מה קורה כשלא רוקדים?
מלחידים!
קולם קפיצה לאחרו,
עכשו קפיצה קדימה.

מחזות הזמר

לב.
לב, מה זה עשו ?
הقلب הוא עיקר האדם. הלב מוביל את רגשות
האדם והרגשות מובילות למשים.
הقلب גורם לנו להרגיש.
ייתר מידי להרגיש !
ומה זה הילרגיש' הזה ?
זה, זה... זה נחדר... אתה יכול להתלהב,
להתאהב, להתאכזב ולהתרגשת !
להרגיש זה הדבר הכח שוכב בחיים בואר נמשיך
לאן ?
אל הקוסם של עוז, הוא יחויר את טוטו ואומי
הכита. ולקשך הוא יתן מות.
את בטוחה ?
אני מקווה.
מקווה זה לא טוב. מה זה את מקווה ? את
בטוחה ?
אני בטוחה, שם הקוסם יסכים לחת לקשך
מוות, הוא יסכים גם לחת לך לב.
באמת, הקוסם הזה יכול לחת לי לב ?
תראה, אני חושבת ש ...
את בטוחה בכלל שהקוסם הזה קיים ?
אני משערת ש ...
את רואה, את רק חושבת ורוק משערת, את לא
בטוחה. ואין לי סבלנות ללכת למקום לא בטוח
ולאיש לא ידוע, שיעשה לי משהו, שאני בכלל
לא צריך.
אתה צרי, אתה צרי. ואנחנו צריכים את

שנים שלא נהנית כל-כך. הי, אתה, תגיד לי
פחפת, המוסיקה הזאת, היא מדברת אל כל
האוכלוסייה או רק לפולג מטושים שכבה ?
תגיד לי כלב, מה אתה מנסה להיות? בן-אדם?
אתה כפוי טוביה, כפוי טוביה !
טוטו, התנהג יפה.
למה שאני אנתנאג יפה? הפחפת הזאת הוא כפוי
טוביה.
למה?
הוא איפילו לא אמר לנו תודה על זה שהחרנו
אותו.
נכון.
הוא מיד פרץ בריקודים, ועכשו, בלי חשבון,
הוא כבר מעלייב אותה.
ולמה לא אמרת לנו תודה?
תודה על מה?
אין לו רגשות, אין לך רגשות!
רגשות, מה זה רגשות?
זה מה שמרגיגים כאן.
אבל אני לא מרגיגש כאן כלום!
כלום?
כלום ושותם דבר.
מה זה? לא יכול להיות.
הנה תני מכח.
מה?
תני מכח! (דזותית מכח על חזיה) את רואה,
חלול! אין לי כאן כלום!
מה לכם יש כאן?
טוטו:

- טוטו : פחפה :
- טוטו : דורותי :
- טוטו : קשקש :
- טוטו : קשקש :
- טוטו : פחפה :
- טוטו : דורותי :
- טוטו : פחפה :
- טוטו : דורותי :
- טוטו : פחפה :
- טוטו : דורותי :
- טוטו : פחפה :
- טוטו : דורותי :

תמונה 7 – הקרקס

(ARIOOT HAKRAX, MATHAMIM UL HAMOFUF SHALHAM. DOROTHI, KASHKASH, TOTTO
VAFCHAF MACHINIM BAHIZION HAMDRASHIM MORHOK.)

ARIOOT:
 מהיום שאחננו נולדנו,
 גדלנו כמו נסיכים.
 גינוני אצולה או למדנו,
 אין לזקוף את הראש כשצרכיהם.
 לפחד זו מילה שאחננו
 לא לימדו מעולם.
 את האומץ המצינו אנחנו.
 אין שרודרים מאיתנו
 כל העולם.
 המלך זה אנחנו.
 השאר הם נתינים.
 אנחנו כבר מלכנו
 לפני אלף שנים.
 להנהיג ממלכה,
 שכולם בה חיota,
 זו לא מלאכה קלה,
 אבל אנחנו אריות.
 ויש לנו כות,
 יש לנו אומץ.
 הרינו תרועת כבוד לאריות

DOROTHI:
 זה קל-כך יפה.
 זה קל-כך מפחד.

הרדיו טיפ שלך, כי זה מאד מאד חשוב לנו
למסע.

זו סיבה מספיק טוביה להצטרכ אליכם.
תודה רבה לך. היי, מה זה?

פחפה:
טוטו:

הריעו תרוועט כבוד
לאריות!

(דוווית, קשקש, פחפה וטוטו מתקרבים מבין השיחים, ולפתע הם
מכחינים באורייה המתחבא בצד השני.)

היי, ילדים.
אנחנו לא ילדים.
ש... שקט, שלא ישמעו אתכם!
למה?
ילדים, עשו לי טובה, אל תקומו, שהם לא
ישמעו אתכם ולא יראו אתכם.
למה?
בקשה!
בקשה, בקשה. אבל למה?
SSH... לא בקום רם. בקשה, התכוופו.
למה?
ילדים, העשו לי טובה.
אנחנו לא ילדים.
זה בכלל כלב.
אוи כלב, איזה פחד.
פחד?
כן, תחזיקו אותו שלא ינשור אותן. תחזיקו
אותו בקשה.
מה, אתה פוחד מטוטו?
מטוטו לא, אבל מהכלב זהה כן.
זה טוטו.
זה טוטו גדור.

אריה:
פחפה:
אריה:
קשקש:
אריה:
דוווית:
אריה:
פחפה:
אריה:
דוווית:
אריה:
פחפה:
קשקש:
אריה:
דוווית:
אריה:
דוווית:
אריה:
אריה:

קרקס!
קרקס בחרניה!
אסור שיראו אותנו מציצים.
אבל הם בסך הכל עושים חורה.
לחזרה לא צריך כרטיסים?
האריות יאלכו אותנו.
מה פתואם, אלו אריות מאולפים.
מעולפים? למה מה קרה להם?
הם לא מעולפים, הם מאולפים.
מאולפים, זה לא מעולפים?
מאולפים, כי מאולפים אותם. מעולפים זה
כשותעלפים. הבנת את זה קשקש?

אריות:
שאגה שתרעיד ת'שמי,
כל אחד רחמים יבקש.
בלילה או בצהרים
אין מסטור אפילו במים
נקפוץ גם באש.
המלך זה אנחנו
השאר הם נתינים.
אנחנו כבר מלכנו
לפני אלף שנים.
להנaging מלכה
שכולם בה חיות,
זו לא מלאכה קללה,
אבל אנחנו אריות
ויש לנו כוח,
יש לנו אומץ.

אתה ברוחת להם ?
כן, אני מהאריות של ההופעה.
או אתה מאולף ?
כן, כן, אני ברוחתי להם, כי אני לא רוצה
להמשיך עם הקרכקס הזה.
למה ? זה נראה לי קרכקס מצוין.
יופי של הופעה.
זה העניין, ההופעה מפחידה אותי !
אתה פוחד מההופעה ?
הם מקרים אוטי לקפוץ מעל האש ובין כל
מייני סכינים זה מפחיד ביותר, מאד מאד
מפחד. יש למשחו במקרה ואבן ?
ואבן ?
כן, כדור הרגעה. אין לכם כדורי הרגעה, מה
אתם יוצאים מהבית בלי כדורי הרגעה ?
לי בכלל אין בית !
האריה הזה ממש קוקו.
האריה הזה ממש קארה.
שמעתי אתכם. ובכלל השם שלי זה 'אריה' !
אריה האריה ! שם מאד יפה. מאד מתאים !
תודה, אז אולי אקמול ?
אקמול ? מה זה ?
כדור נגד כאב ראש. אני לא מאמין שאתם
מסתובבים בין השחטים והקוצים האלה בלי
ערכת עזורה ראשונה ?
בדיווק את זה שכחנו. בואו נמשיך !
אריה, אתה לא חוזר לקרכקס ?
לא ! אני נשאר כאן כי הם לא מוכנים לחת ל'.

טוטו הוא כלב קטן ולא מזיק; אני לא מאמין
 שאתה פוחד ממנו.
 כן... מאוד.
 אבל אתה אריה.
 אריה, אריה, אבל מה זה אריה לעומת הכלב
 הגדול הזה... החזיקו אותו, בבקשה.
 הי, הוא מפחד ממוני!
 רק עצשו הבנתה?
 דורothy, האריה הזה מפחד ממוני!
 תהיי בבקשה בשקט, ושלא יראו ושלא ישמעו
 אתכם.
 הי דורothy, זה נכון שהאריה הזה מפחד ממוני?
 כן, נודניק.
 נודניק, נודניק, אבל תראי איך אני מפחד אותו
 הי אריה, אריה, אריה, אריה!
 אמאליה, אבאליה, דודה לביאה!
 אריה, אני אוכל אותך!
 לא בבקשה, אוイ אני הולך למות, אוイ אני מת!
 אני עשה ממש קציצות אריה בטעם טוטו!
 אמאליה, אבאליה, דודה לביאה!
 טוטו, זה לא יפה.
 גיבור על חלשים.
 כן, האריה הזה ממש חלש; הי, אריה.
 שקט, בבקשה, שלא ישמעו אתכם, שלא יראו
 אתכם.
 למה?
 אם הם ישימו לב אליכם, הם גם יראו אותה ואז
 יגלו שכברחתי להם.

דָוּרוֹתִי : אֲרִיה : טְוטֶוֹ : דָוּרוֹתִי : אֲרִיה : טְוטֶוֹ : אֲרִיה : טְוטֶוֹ : אֲרִיה : טְוטֶוֹ : דָוּרוֹתִי : אֲרִיה : פַחַפְחָה : טְוטֶוֹ : אֲרִיה : דָוּרוֹתִי : אֲרִיה :

באמת?
כן.
זה יהיה נהדר!
הנה את שוב מבטיחה!
יופי, אני מצטרך!
תגידי, מה זה כאן? טויל מאורגן? התחלנו
שננים ועכשו אונחנו כבר חמשה!
תגיד תורה שלקחת אוותך בכלל!
מש לא בא לי, זאת לא חוויה כלכך גדולה
להיסחב עם כל הטיפוסים האלה. ואיפה הקוסם,
זה? אני רעב, אני צמא, כואבות לי הרגלים,
ונמאס לי, נמאס לי, נמאס לי
דורותי, יש לך מורפיום?
מורפיום?
זריקת הרגעה, חייכים מתחת לטוטו זריקת
הרגעה. את לא רואה שיש לו התמונות
עצבים?
אני לא מתמוטט.
אתה כן.
לטוטו יש התמונות עצבים!
לא נכון.
שקט, שקט, שקט. די נמאס לי, גם לי נמאס. גם
אני עייפה.
אני לא.
וזמאה.
גם אני.
ורעבה.
גם אני.

אריה :
דורותי :
אריה :
פחה :
אריה :
טוטו :
דורותי :
טוטו :

כתר.
כתר?
כן, כתר מזוהב להופעה. מה ילדים לא שמתם
לב שלכל האריות יש כתר על הראש ו록 לי
אין?
נכון, למה?
בקרכס יש מין מסורת כזאת,ensus כתר קוראים
לוזה. ואני פחדתי לעבורו אותו, אז לא קיבלתי.
זה לא הוגן.
הוגן ועוד איך הוגן. הוא פחדן.
פחפח, תנסה להיות יותר אונושי.
איזה?
אל תגיד לאנשים את האמת!
טוטו, לא לזה התכוונתי. אריה.
כן.
אתה יכול להישאר איתנו!
מה?
מה אנחנו צריכים אותו?
טוטו התנתק יפה.
אני מסכים עם טוטו; בשביל מה צריך עכשו
גם את הפחדן העולוב הזה?
פחפח וטוטו, אתם כל-כך מפונקים; יש לנו
כאן אריה חמוד ומפוחה, ובמקום לעוזר לו
אתם חושבים רק על עצמכם. אם האריה י策ף
אלינו, הקוסם יתן לנו אומץ.
את בטוחה?
אם הוא יתן לך לב, لكשש מוח, הוא בודאי
יסכים גם להעניק לאירוע אומץ.

תמונה 9 – בשדה הכותנה

אווי, אווי, אמא'לה, אבא'לה, דורה לביה!
 מה קרה?
 אווי, אווי, אמא'לה, אבא'לה, דורה לביה!
 מה?
 עצברים.
 איפה?
 עצברים גדולים.
 איפה?
 עצברים ענקים, עצברים הרים.
 זה רק בדמיון שלך.
 אווי, אווי, אמא'לה, אבא'לה, דורה לביה!
 איפה?
 שם.
 אווי, אווי, אמא'לה, אבא'לה, דורה לביה!
 להתחבא מהרא!
 מהר להתחבא, פחפה!
 מה?
 תתחבא!
 למה?
 אין לך פחד?
 פחפה, המכשפות שלחו את העכברים לכרסם
 אותןנו.
 אז מה?
 אז תזהר.
 פחפה, תזהר.
 הם יורדים.

אריה:
 דורוטי:
 אריה:
 דורוטי:
 אריה:
 דורוטי:
 אריה:
 דורוטי:
 אריה:
 דורוטי:
 אריה:
 דורוטי:
 טוטו:
 כולם:
 דורוטי:
 טוטו:
 פחפה:
 דורוטי:
 פחפה:
 אריה:
 טוטו:
 פחפה:
 טוטו:
 פחפה:
 דורוטי:
 אריה:

אבל אין ברירה, חיבים להמשיך וללכת לפני
 שהעורך יירד ונמצא את עצמו בלילה, בחוץ,
 בקורס, בחושך.

אמא'לה, אבא'לה, דורה לביה! דורוטי.

מה?
 יש לך איזה סודר?
 לא, אני מצטערת.
 יופי, עכשו אני קיבל דלקת ריאות, הטילול הזה
 לקוסם כבר יעלה לי הרכה בריאות.

(אריה מבחין בעכברים)

קדימה, לכרכס את הדחליל.
כн, אני דחליל ואני קשך. אני עשו מקש.
בקשה, תcrcסמו.
כל הכבוד, קשך.
אי אפשר לכרכס אותו, זה מגעיל, הכל אצלו
קש.
קדימה לירוט. היכון אש, אש!
אי אפשר לירוט בו, הוא מקש.
קדימה לתקוף ולcrcס את הכלב והאריה.
הוב הב הב, אריה תשאג!
אני פוחד.
הוב הב הב, הסתלקו מכאן!
אי אפשר לכרכס אותם.
קדימה, לכoon ורבים
שלא תעוז, אני אcrcס אתכם. הוב הב הב.
אי אפשר לירוט בהם, צריך לסתוג.
לסתוג, מצוין. הוב הב הב.
כל-כך פחדתי, שמרוב פחד לא יכולתי לשאוג.
מהר, צריך לעוזר לדורותי. (העכברים סביב
דורותי)
באנו לכרכס אותן.

באמת, אתם לא מתביישים, העכברים חסרי
מצפון. מה זה לכרכס ילדה קטנה כמווני? אני
תמיד הייתה נחמדה לעכברים שבחווה שלנו,
מעולם לא גירשתי אותן ותמיד נתתי להם
אוכל. ובאסם שלנו יש מישה מה העכברים,
טוטו ואני שרים איתם שירה בזיבור בכל יום
רביעי בערב. כשהם ישמעו שאחיהם הרעים

עכבר 1 :
קשך:
פחפה:
עכבר 2 :
עכבר 1 :
עכבר 2 :
עכבר 1 :
טוטו:
אריה:
טוטו:
עכבר 2 :
עכבר 1 :
טוטו:
עכבר 2 :
טוטו:
אריה:
טוטו:
עכבר 1 :
דורותי:

מי?
אחר-כך, קשך.
אחר-כך אני עוד אמות מהם. מי יורדים?
העכברים! (בוויחים בין שייח' הכהנה פרט
לפחפה)
או, מלכחה.
או, אני מת, תקעו לי כדור במוח.
פחפה, תחכופף.
אני מת, אני יודע שאני מת.
(עכברי השדה פוליצים מכל עבר, דגלים ורוביים בידיהם, צענדים אליו
קרוב כשהם משתמשות מצדיעות ממעל.)
עכברים:
או אה, או אה,
בаш ובמים,
בשדה בשמיים.
או אה, או אה.
עד שננצח –
כי מלחמה זו מלחמה!
עכבר 1 :
פחפה:
עכבר 2 :
עכבר 1 :
פחפה:
עכבר 2 :
מקיפים את קשך)

אורו פסטור
קשך:
דורותי:
קשך:
គולם:
טוטו:
אריה:
דורותי:
אריה:

בכיתטונגנו.

נהרוג את הכלב המפחד שלה !

נהרוג את מפקד מקש הגיבור שלה !

נהרוג את מוכנות המלחמה מפח שלה !

נהרוג את הארייה האמיץ שלה !

עודי קצת ושלומ עליה.

עליה ועל הצבא שלה.

עודי מעט, והוא איננה.

לזהורייך לפגמים.

מהו עתה קדרימה, להוסיף עוד אבקה מורעעת

של דורותי המתוקה.

עכשו זה הסוף שלה.

בגן, היא בדרכ לשדה הפוגמים הפראי.

לכיוון שדה הפוגמים הפראי. מצוין, טוב מאד.

לאן הם הולכים ?

היא חישפה אותם, הגיע הזמן שהיא תמות !

היא סיכון בהחלתו !

היא הסיכון בהתגלמוthon, אחותה !

היא סכנה מסוכנת !

היא סכנה אמת ?

לגנוב לנו את העכברים !

היא סכנה.

בארץ עוז פגוע כי, הם... הם... יהרגו אתכם.
ובכלל, מה זה הדבר הזה, להקשיב למכשפות
שמקרות?

אבל המכשפות אמרו!

הן גם כל הזמן צועקות ונונטו פקדות. ובגינה
אנדרטת מבללים ושם בשם.

דרק בשבת? אתם רואים! אצלי בחווה העכברים
מקובלים גבינה באופן קבוע, מדי יום! ועכשו
סלחו לנו, כי אנחנו חייכים להמשיך במסע אל
הקוסם. פחח, קשקש, אריה וטוטו, בואו,

ג' נר 1: **ומה אנחנו עושים ?** המכשפות יכו אותן
במוטות ברול מחומרם.

ברחו להן:

גנ?

פרק א' – הרכבת מטרופשים

מכה לעrok מהצבא הטוב של המכמשות ?
זה צבא טוב ? זה צבא שעושה רע ! בואו איתנו
לחיות בעולם של שלום, עולם ללא מלחמה,

המקסימה !

הביבה א

(המכשפות מביתות ממאל)

תמונה 10 – בשדה הפרס

(זרוותי, קשקש, טוטו, אריה ופחפה מסתובבים בין הפרגים
היפיפיים, המפיצים אבקתם לדוח.)

איזה יופי.	דורותי:
מתחשק לי להיות הדחליל שלהם!	קשקש:
פרגמים יפי תואר!	דורותי:
פרגמים מפרג. (מתחילה לחתעטש)	טוטו:
והאבקה שלהם כל-כך יפה	דורותי:
אבקה מפרג	טוטו:
יש לי סחרורת	אריה:
גם לי, אני עומד להתעלף.	טוטו:
אני אף פעם לא מתעלף.	קשקש:
בן שמענו, יופי.	טוטו:
אולי ננוח כאן קצת.	דורותי:
כן, אולי ננוח לנו.	קשקש:
אני כל-כך עייפה, והאבקה הזאת כל-כך	דורותי:
מסחררת! כן, ננוח לנו מעט.	קשקש:
קצת מנוחה לא תזקק לאף אחד.	טוטו:
הכל מתחהפק לי בראש.	קשקש:
אני טולולו.	טוטו:
גם אני טולולו.	דורותי:
גם אני חושבת שאני קצת טולולו.	אריה:
אווי, לישון זה הנדר.	טוטו:
(מפהיק) ולחלום.	דורותי:
(מפהיקת) כן, קצת לנוח.	קשקש:
(מפהיק) קצת לנוח.	

בקיצור, נהרגת את כולם

מכשו:

מכשימות: אסור לשכוח שאין שם כוח חזק מאייתנו, וזה מילה של מכשפה. זאת נבטיח היא לא תצליח לחמק מאייתנו, אנחנו יוצאות להתקפה. פרגמים נרעילה, הבה נגילה, כי מכשימות זה מכשמשו, או אה, או או באש ובמים, בשדה בשמות, או אה, או או עד שננצח, כי מלחמה זו מלחמה.

היא מורעלת.
באמת?
דורותי וטוטו וקشكש ואריה מעולפים, האבקה
המורעלת סיחורה אותם. חיבים להפסיק את
הרעל.
אין?
צריך לסגור לפרגים את הפתחים. צריך פקקים!
ולך יש?
לא. לך יש!
אלו? אלו לא פקקים, אלו הטסות של המכונית,
הן מאד יקרים.
אלו בסך הכל הצלחות של הגalgלים. מה? אתה
לא מוכן לוותר עליון תמורה חייהם של
החברים שלך?
אני מוכן, אבל זה מחובר לי לגוף.
או נחזור אותם.
זה מאד יכאב לי.
ואתת מוכן לוותר על החברים שלך רק מפני
שיכאכ לך קצת ברוגליים?
אתה ד"ר לביעות בדרכם מאד מסוכן; אתה
יודע להגיד את המיללים הנכונות, אתה מאד
משכנע. קרים, תחיל למשוך (משחרר)
אם אלה, אבא אלה, דודה לביאה
מה כאב?
מאוד.
עוד אחד וזהו. (משחרר)
אי.
קדימה, לחבר את הטסות לפרגים שיחסמו את

סמואל:
פחפה:
סמואל:

פחפה:
סמואל:
פחפה:
סמואל:
פחפה:
סמואל:

פחפה:
סמואל:
פחפה:
סמואל:
פחפה:
סמואל:

סמואל:
פחפה:
סמואל:
פחפה:
סמואל:
פחפה:
סמואל:
פחפה:
סמואל:
פחפה:
סמואל:
פחפה:
סמואל:
פחפה:

(מפלק) אני מקווה שאתעורר, רק שלא אחתוף
דום לב באמצע הלילה.
קצת נnoch לנו. (נדדים)
הii, ii, מה זה? כולכם נרדמים? אני לא אכפת
לי, אני הולך הבנתם? אני עוזב אתכם, ii
קומו, דורותי, קומי את אמרת שהולכים אל
הקסם, נכו? דורותי, אין לי עצבים לעמוד כאן
לבך, כשאתם ישנים, ולחחות לכם. דורותי,
קומי, דורותי, לא יכול להיות שתאת מתה!
דורותי, בבקשה, אל תמותי; דורותי, אל תמותי
לי, בבקשה! טוטו, קشكש, אריה, לא יכול
להיות שאתם מתים, הייתם כל-כך טובים
ונחמדים, הייתם החברים הראשונים שלי
בחיים, ii קומו, בבקשה.
הם לא מתים, הם רק ישנים. (נונן לפחפה
לרטים ביקור) ד"ר סמואל, מומחה לביעות
בדרכיהם.
מה זה אומר?
כמו שהוא נשמע, עוזר ופותר משברים בדרכיהם.
אתה עובד עם הגורדים בע"מ?
נכון, איך ידעת?
כשהייתי מכונית נעזרנו בכם לא פעם ולא
פעם.
היית מכונית?
כן, זה סיפור מסובך, איך אתה יודע שם לא
מתים?
אתה רואה את האבקה שעפה מן הפרגים?
כן.

אריה:
דורותי:
פחפה:
סמואל:
פחפה:

ישנו קצת.
בן, נחנו קצת.
היה נעים.
היה מצוין.
עכשו בכוונות מחודשים נצא בדרך. פחפה אין
ישנת?
בסדר.
בסדר?
היה נחמד.
חלמתי שאני אוכל שניצל עם פירה ומלפפון
חמורן.
כן, גם אני רעב.
נאכל אצל הקוסם.
או על מה אתה חלמת, פחפה?
חלמתי שאתם מתים.
פחפה, אתה מגUIL.
תעוזבו אותו, אין לו לב, שכחتم?
זה חלום מאד אכזרי, פחפה!
אבל אחר כך הצלתי אתכם.
כן, בטח.
פחפה, אתה האחרון שתצליח אותנו.
אתה חושב רק על עצמן.
פחפה יעזר לנו? רק אם נחלום על זה.
זה בדוק מה שאמרתי, שזו היה רק חלום.
אולי תלכו יותר מהר.
ממתי כל-כך חשוב לך להגיע מהר אל הקוסם
מה נולכם נטפלים אליו. ואם אתם רוצים לדעת,
או כן, גם אני רוצה לב אמרית. אני רוצה

פְּחַדְפָּת : סְמוֹאֵל
פְּחַדְפָּת : סְמוֹאֵל
פְּחַדְפָּת : סְמוֹאֵל
פְּחַדְפָּת : אֲרִיָּה
פְּחַדְפָּת : אֲרִיָּה
פְּחַדְפָּת : אֲרִיָּה
פְּחַדְפָּת : אֲרִיָּה
פְּחַדְפָּת : טוֹטוֹן
קְשֻׁקֶּשׁ : יְרוּוֹתִי

תמונה 11 – בשעריו היכל הקוסם

הכניסה אסורה!
שלום לכם.
הכניסה אסורה ושלום לכם!
האם הגענו באמות אל המבצר של סם, הקוסם
הגדל של עוז בעיר האש?
הכניסה אסורה אל המבצר של סם הקוסם, סם
הkosם האגדל של עוז בעיר האש!
הגענו!
סוף-סוף.
חשבתי שאמי אמות אם לא נגיעה.
פחפה הגענו.
אני מאושר.
הגענו. הגענו אל סם הקוסם. בבקשה, אנחנו
מבקשים להיכנס, בבקשה.
הכניסה אסורה!
כן, יופי, את זה כבר שמענו!
אני לא מאמין, אנחנו הגענו לסת הקוסם
שומרים, שומרים, בבקשה. אנחנו מבקשים
להיכנס בבקשה.
הכניסה אסורה למבקשים להיכנס בבקשה!
היי שומרים!
הכניסה אסורה!
אסורה אסורה, אבל אנחנו הלכנו מאות
קילומטרים ברגל...
וכמעט נהרגנו...
בכדי לבקש מסם הקוסם האגדל...

שומרים:
דורותי:
שומרים:
דורותי:
שומרים:
דורותי:
דורותי:
טוטו:
אריה:
קשך:
פחפה:
דורותי:
שומרים:
טוטו:
דורותי:
שומרים:
פחפה:
שומרים:
פחפה:
אריה:
פחפה:
אריה:

להרגיש, לחוש, לאחוב
פחפה, אתה בחור לטעמי!
גם את דורותי.
היי פחפה, אני מסמיקה!
בא לי להקיא מכל המשען זהה!
טוטו, אתה מקנא?
אריה:

מי ?
סמי.
מי ?
סמי, סמי.
שני סמי?
לא סמי אחר, נחמד, סיפר לטוטו ולי על סם,
הקוסם הגדול של עוזן בעיר האש, וחשבנו
שם הוא יכול לעוזר לנו...
יכול, אבל לא היום.
מתי?
בשנה הבאה, אולי!
בשנה הבאה?
(לדווית) ומה עם הלב שהבטחת לי? הבטחות,
הבטחות, ידעת. כל המסע הזה היה לחינן.
שלום ותודה ולהתראות בשנה הבאה.
אדון שומר השערים. (יוצא)
(לדווית) ומה עם האומץ, עכשו לא אוכל
להזoor לקרקס.
וליא יהיה מות.
ניתוח מות זה מה שאני צריך והכל בגלל!
(לדווית) בgalל לא יהיה לי מות.
(לדווית) הבטחות הבטחות, בgalל תלית
תקות.
(לדווית) הכל בgalל!
רגע, רגע, את מי אתם מואשים, את
דורותי? תחשימו את שומר השערים, את סם
הקוסם, את סמי, למה דוחוקה את דורותי? מה
היא אשמה?

שומר השערים:
דורותי:
אריה:
קשך:
אריה:
קשך:
פחפה:
אריה:
טוטו:

שיתן לי שכל...
שיתן לו לב...
שיתן לי אומץ...
ושנחוור הביתה בבקשה.
הכניתה אסורה. לחזור הביתה, בבקשה.
רגע, רגע, יש כאן מישוש שידוע לרמר קצת
יותר מ'הכניתה אסורה'?
שומר השערים!
שומר השערים: שלום, תודה והיה נעים! (יוצא)
רגע, רגע בבקשה. שומר השערים, נעים מאר,
אני דורותי.
שומר השערים: נעים נעים ושלום לכם בדרכם. (יוצא)
רגע, שומר השערים, אלו החברים שלי: טוטו,
קשה, פחפה ואליה.
שומר השערים: שלום ותודה והיה נעים! (יוצא)
אה... אנחנו מבקשים לראות את סם הocosם.
יש לכם פתק?
פטק?
שומר השערים: פתק פתק, כמו בכל מקום מסודר.
דורותי: פתק?
שומר השערים: פתק פתק, הפניה, חתימה, אישור, מכתב.
דורותי: לא אבל...
שומר השערים: אבל אבל, חביל חביל, שלום ותודה והיה נעים
(יוצא).
דורותי: אדון שומר השערים.
מה?
שומר השערים: אני מצטערת שאין לי פתק או הפניה או חתימה
או כל דבר אחר. פשוט סמי, האיש הירוק.

זה מה שהוא אומרת.
ש�포ת את השערם ותקבל את פנינו. יש לנו
כמה בקשות מאד חשובות, ואנחנו לא נזוז
מכאן עד שתיתנו לנו להיכנס. כי הבטחו לנו, כי
האמנו בך, ואנחנו עדרין מאמינים שלא תחן לנו
לחזור אל שביל המרצפות הצבוכות מאוכזבים
ומיואשים.

כל הכבוד דורותי!
כל הכבוד דורותי!
כל הכבוד דורותי! פחפה?
כל הכבוד דורותי!
אדון סם הקוסם, אנחנו מחכים!
 אנחנו מחכים?
 אנחנו מחכים לך, סם הקוסם. אתה תחויר את
 טוטו ואותי הביתה.
 ולי תתן מוח!
 ולי תתן אומץ!
 ולפחפה תתן לב!
 ממש.
 אנחנו מחכים! וחותר לך שתאכזב אותנו!

פחפה:
דורותי:

טוטו:
אריה:
קשק:
פחפה:
דורותי:
קשק:
דורותי:
קשק:
אריה:
טוטו:
פחפה:
דורותי:

היא אשמה!
כן, היא אשמה!
כן אתה צודקים, אני אשמה. אני אשמה שאני
האמנתי לسمך, והבטחתך לכלום הבטחות.
ועכשו לא נותנים לנו להיכנס לקוסם; ואין
לחזור הביתה? אני כזאת תמים, שמאמינה
לכל מה שאומרים לי.

דורותי, את חיבתך, את חייבותך.
אני חייבת!
מה?
להתעקש?
כמו שאת לפעמים.
עקשנית?
כן, קצת.
אדון שומר השערם!
טוב מאד.
אני באמת לא מבינה מה קורה כאן, כלום
מאשים אותך, כאילו באמת אני אשמה, אני...
האמני לדברי האיש הירוק ואני...
מתעקשת.
ואני מתעקשת.
היא מתעקשת.
מה אכפת לי?
שם הקוסם הגדול של עוז יקבל אותנו וישמע
את בקשותינו. אי אפשר ככה לשלווח בחזרה
אנשים שהאמינו בו, ולומר להם לחזור בשנה
הבא. אנחנו מתחזקים!
 אנחנו מתחזקים?

אריה:
פחפה:
דורותי:
טוטו:
דורותי:
טוטו:
דורותי:
טוטו:
דורותי:
טוטו:
דורותי:
דורותי:
 Krish:
פחפה:
דורותי:
 Krish:

זה הזמן, פשוט לקורוא בשם –
שם, שם, שם הקוסם!
אחריות כל החיים, הייזהו מחייבים!
יש רק קוסם אחד לעזרתו תמיד קוראים –
שם זה יופי של שם.
אבל שם כל חלום מתגשם,
כי מסם כל אחד מתרשם!
מהקוסם, שם הקוסם
איזה יופי של שם זה שם הקוסם...
שם זה יופי של שם,
שם זה יופי של שם,
שם זה יופי של שם,
שם הקוסם!
אם אתם כבר פה, אז נא להתקרב.
יש לי הזדמנות לפתוח את הלב.
כלך הרבה שנים, אני בעניינים...
שם, שם, שם הקוסם!
להיות קוסם גדול ואת אחריות כבדה.
חשבתי פעם להחליף ת'עבודה.
מڪזוע מטורף, אולי קצת מעיף...
שם, שם, שם הקוסם!
אבל שלא חビינו לא נכון,
אם שיר להיות קוסם עד יומי האחרון.
כמו שאף פעם לא אחלייף לי את השם...
שם, שם, שם הקוסם!
כى לחולל נסים, פשוט דבר מקרים. וזה מה
שבסק הכל כולם, כולם ווץים.
שם זה יופי של שם!

נערי הקסם:
שם:

נערי הקסם:

שם:

נערי הקסם:
שם:

נערי הקסם:
שם:

נערי הקסם:
שם:

נערי הקסם:

תמונה 12 – אולם ההופעות של הקוסם

אריה: אמא'לה, אבא'לה, דודה לביאה!
זה זז.
טוטו: זה נפתח.
קשך: אנחנו אצל הקוסם.
דורותי: הוא הכנס אונטו.
פחפה: הוא הכנס אונטו.
דורותי: הוא כאן.
אריה: ערַב טוב, אדון שם הקוסם. זה קשך, זה
פחפה, זה אריה.
אריה: אמא'לה, אני מפחד. פחד!
דורותי: זה טוטו, ולוי קוראים דורותי, נעים מאוד!
אריה: אמא'לה, אבא'לה, דודה לביאה!
דורותי: שם? שם? שם הקוסם?

(שם הקוסם מופיע)

נערי הקסם: שם, שם, שם הקוסם!
שם: ערַב טוב, אני הוא שם, נעים מאוד
נא לשבת. אין שום צורך לעמוד.
קחו מספר. תורכם יגיע עוד מעט.

נערי הקסם: שם, שם, שם הקוסם!
שם: אני אומר מעט, אבל עושה הרבה
אולי מאד לאט, אך לחכחות שווה.
פלאות ו גם נסים, מה שאתה רוצה...

נערי הקסם: שם, שם, שם הקוסם!
שם: אם לך צופן בו משאלת
משהו שרצית ובקשת בתפילה,

מערכת ב'

תמונה 13 – גינת הקוסם

(בגינת הקוסם, סביב שולחן ענק יושב שם לבדו. דורותי, קשקש, פחפה, טוטו, ואליה אוכלים בשקיקה, מלצדי הקוסם מסביב. בוקע, המשמש זורתה, המזוקנות צוהלות.)

המליצים:

שם זה יופי של שם,
אצל שם כל חלום מתגשם,
כי שם כל אחד מתרשם,
מהקוסם, שם הקוסם!
איזה יופי של שם זה שם הקוסם,
שם זה יופי של שם,
שם זה יופי של שם,
שם הקוסם!
אם תשאלו אותו מה הסוד האמתי של הקוסם,
או אגיד לכם מיד,
כי יש רק דבר אחד שחייב,
אם אתה חכם ורגיש וגם אמיץ,
ומאמין בעצמך,
או אתה מקסים וכולם או מוקסים ממן,
וזה הקוסם שבקסם,
ולא צריך יותר בעצם,
אתה הקוסם, אתה הקוסם,
אתה הקוסם שבקסם

שם:

אצל שם כל חלום מתגשם.
כי שם כל אחד מתרשם!
מהקוסם, שם הקוסם...
איזה יופי של שם זה שם הקוסם...
שם זה יופי של שם,
שם זה יופי של שם,
שם זה יופי של שם,
שם הקוסם!

דורותי:

אדון קוסם

אצל שם כל חלום מתגשם.
כי שם כל אחד מתרשם!
מהקוסם, שם הקוסם,
איזה יופי של שם זה שם הקוסם...
שם זה יופי של שם,
שם זה יופי של שם,
שם זה יופי של שם,
שם הקוסם!
שם, שם, שם הקוסם!

שם:

בבחירה אפשר לומר שהזה מקצוע עם כסם!
בעבודה ההזו פועל תמיד איזה כישוף.
אין סיפוק דומה להזה, לא אוכל, לא חופה,
ולא כספ.

הכיף הזה שלי, הוא كيف מאד פרטني.
המן גדול של אנשים רוצח אותה, אותה, אותה,
אותה! אותה! אותה!

נערי הקסם:

שם זה יופי של שם!
אצל שם כל חלום מתגשם.
כי שם כל אחד מתרשם!
מהקוסם, שם הקוסם...
איזה יופי של שם זה שם הקוסם...
שם זה יופי של שם,
שם זה יופי של שם,
שם זה יופי של שם,
שם הקוסם!
אם אלה, אבאלה ודודה לבייה!

(סוף מערכת א')

מה, הוא לא יתן לי מוח? מה, הוא לא יתן לי
מוח? למה?
אחריך, קשך.
מעניין אותו מתי זה יהיה כל الآخر כך האלו?
שוב אתם כועסים על דורותי. תכעטו על הקוסם
זהה, על השם הזה!
על? לא שמעתי טוב, עלי?
אני לא כועס עלייך, לא כועס עלייך, לא כועס,
לא כועס, לא כועס.
לא תתן לו אומץ?
אני? באמת? למה אני? למה הכל עלי? הכל
על? אומץ?
סליחה.
לב?
לא צרי!
מוח?
מה אכפת לך.
לחוור הביתה?
מה לא?
לא ולא ולא, זה לא תלוי بي.
אבל אתה הקוסם.
נכון מאד, אבל הקסמים מפוזרים.
אייפה?
אצלך, אצלו, אצלך, אצלך וapeuticו אצלו.
בן, בגין! וב בגין ו בגין ו שם!
בתובנו?

טוטו: קשקש;
אריה: דורותי;
פחפה: סם;
קשקש: דורותי;
סם: דורותי;

אנחנו נשארים ?
טוטו מספיק. אדון קוסם, אנחנו מבקשים לחזור
הביתה ו...
דורותי, בקשה. רק עד אחרי האוכל טוב ?
בקשה דורותי.
אדון קוסם, בדרכנו לכאן טוטו ואני...
אל תערבי אותה בקשה ! אני נשאר כאן,طعم
לי וחמים לי ומתאים לי.
אדון קוסם אני מצטערת שאני מפריעת לך,
פשוט חשבנו, אם אתה יכול, בקשה, לחת
לפחפק לב, לבקש מוח ולאריה אומץ אז...
בזמן הארוחה ?
סליחה.
אין מישיחין ואין מתבדחין ואין עושים קסמים
בזמן האוכל. והעיכול ? מה עם העיכול ? באמת,
דו... דו...
דורותי.
דורותי, במקום לאכול בשקט, בנחת, לאט,
לגמר הכל מהמחלה, את מהרווצת סכיב ולא
נהנית. תלמידי מהחברים שלך. הנה, הם יודעים
לייהנות מהאוכל, מהשתיה, מהפירות.
אבל אדון קוסם.
ובקשר לבקשתך שלך, אני לא יכול לחת לפחות
הזאת
פחפקת.
לב !
אמרתי לך, ואמרתי לך, סתם אנחנו !
מהו ? מאיפה אני אמץיא מוח לדחליל זהה ?

טוטו :
דורותי :
טוטו :
דורותי :
טוטו :
דורותי :
טוטו :
דורותי :
טוטו :
דורותי :

אתם יוצאים כעת אל דרך המרצפות הצעירות
למסע המשימות הגדול שלכם! הדחליל ימצא
לו מות, הגורטהה ימצא לו לב והאריה אומץ.
בתיקים יש לכל אחד: יומן לרישומות, מצפן,
מייניה, סנדוויץ ובנינה.

בנייה?

הבנייה נתנת כוח, מעניקת אומץ.

אתה תספיק לי?
לך לא יספיקו גם אלף!
ולדורothy מפה.

מפה בשביל מה?

המפה תעוזר לכם למצוא את הדרך הנכונה לכל
משימה, ובעיקר את מפקחת המכשפות
ימחשם.

למה?

ידידתי הקטנה, אם אתם רוצים לחזור הביתה,
חוובת עליכם להכנייע את המכשפות.

המכשפות, המכשפות?

כאן. הן איזומות, איזומות מאד. מטילות אימה
ורעדה על אرض עוז. את, דורothy, וידידון
האמיצים, אתם תחסלו את המכשפות.

איך נחסל אותן?

איך חסלת את אחותן?

בטעות.

תחסל שוב בשלוש טעויות. חכנייע אותן!

אבל אדון קוסם, אם אתה קוסם כל-כך גדול,

איך זה שאתה לא מכנייע את המכשפות
בעצמך?

שם:

טוטו:

שם:

אריה:

פחפה:

שם:

דורותי:

שם:

אם תשאלו אותי מה הסוד האמתי של הקסם,
או אני אגיד לכם מיר,
כי יש רק דבר אחד שחייב:
אם אתה חכם ורגע וגם אמץ
ומאמין בעצמך,

או אתה מקסים וכולם או מוקסמים ממן,
זהה הקסם שבקסם,
ולא צרייך יותר בעצם,
אתה הקסם, אתה הקסם,
אתה הקסם שבקסם. תקיים בבקשה!

דורותי:

שם:

דורותי:

שם:

לא אוני, כМОבן. אתם למסע המשימות כМОבן.

קסקש:

פחפה:

קסקש:

פחפה:

קסקש:

אריה:

פחפה:

קסקש:

תודה:

טוטו:

שם:

טוטו:

תיק מסע אחד, תיק מסע שניים, תיק מסע
שלוש, תיק מסע ארבעה.

תודה.

תודה על מה?

תיק מסע חמץ!

לא תודה! לא תודה! לא תודה! טוב תודה!

שראיתי.
שם הקוסם המהם שידם שולח את המכשפה
הקטנה להרוג אותנו.
אם לא תכנעי את הצוררות, לא תוכל לחשוף
הביתה.
תיכן.
שקרון.
ליצן.
והיא מאמין לנו.
אני לא מאמין שהוא מאמין לנו.
מאמין ועוד איך מאמין באמונה.
עשרים שנה אנחנו מסתובבות לו מעל הראש,
מחילות, הורסות, מטנפות, והוא לא מצליח
לגעת בנו.
ועכשיו הוא שולח את הבלונדרה.
היא חושכת שם היא הצלחה להרוג את
מכששת, היא תצליח להרוג גם אותנו?
מכששת הייתה חלשה.
מכששת הייתה טפשה.
מכששת הייתה תשואה.
אבל אנחנו חזקות. נכון, אנחנו, שנחנו
חזקות?
 אנחנו עצומות, אחוטי, אנחנו פצחות.
פצחות מפוצחות ומתחפצות זה מה שנחנו
אחוטי הפיזיות!
מכששה.
כן מכששה אחוטי.
צריך קודם לחסל את הצבא שלו.

מכשה:
מכשא:
מכשו:
מכשה:
מכשא:
מכשו:

בטה, יופי, שניי עעשה את כל העבודה
המלוכלת? לא! זאת המשימה שלך, יקירתי,
ואת תעמיד בה בכבוד, אני יודע, אני מרגניש את
זה. קדימה למסע! בהצלחה!

אורו פסטר

סם:

אם תהשלו אותו,
מה אתה יש בסודו של הקסם,
הואجيد לכם מיר.
כי יש רק דבר אחד שחייב.

סם והמליצרים:
אם אתה חכם ורגיש וגם אמיין
ומאמין בעצמך, אז אתה מקסים
וכולם אז מוקסים ממך,
זה הקסם שבקסם,

ולא צריך יותר בעצם
(לפחפה) אתה הקסם!
בטה

סם:
אריה:
סם:
טוטו:
סם:

(לאלה) אתה הקסם!
אם אלה אבאלה דודה לביאה!
(לטוטו) אתה הקסם!
מסכים איתך במאה אחוזים!
בהצלחה, דורותי, כי את הקסם שבקסם!
(ויצו)

(המכששות באוויר מעל).

מכשה:
מכשא:
מכשו:
אני לא מאמין למה ששמעתי.
אני לא מאמין למה שראיתי.
אני לא מאמין גם למה ששמעתי וגם למה

תמונה 14 – בשדה הבר

(דוווותי, קשקש, פחפה, טוטו, סביב דמפה, מבולבלים. אריה בצד
אוכל בננה)

אריה, היזהר לא לאכול גם את התקין.
כן, באמת גמותה כבר הכל. אולי תתן לי את
הסנדוויץ שלך?

אכלנו כל-כך הרבה אצל סם הקוסם, אתה
עדין רעב?
אני אוכל מהפחד.
דורותי ואני נהיה קבוצה א'.

רגע רגע רגע.
רגע רגע רגע. אני עם דורותי באש ובמים
באرض ובסמים הבנת?

כן, קרציה!
פחפה, טוטו, חייב להיות אנחנו.

קבוצה של שלוש?
כן, מה לא טוב?

טוב מאד. אני אהיה עם קשקש.
בשם פנים ואופן לא.

למה? למה? וכמה?
קשקש יוצא צפונה!

צפונה זה בדROOM?
דרומה זה בדROOM קשקש תשתמש במצפן!

אה מצפן זה בצפונה נכון?
הקשקש הזה יילך לאיבוד על בטוח!

ואני איפה?

הצבא שלה הרום, האריה משקשק, הדחליל
מקשקש, הכלב מעצבן והפחית מתעצבן,
בקיזור, הצבא במצב ירוד.

נחסל את הצבא מיד.

את האריה הפחרן לובל נרחוף.
עכברים בוגדים היכון למשימה, עכורים!
את הגרוטטה והכלב נשאיר לקופים התוקפים.
ה קופים החוקפים היכונו למשימה, עכורים!
אחר כך ביום בו טרחה עליה.

פץ פוץ פיצוץ עליה.

יותר לא נותר.

אם נותר לא נשאר.

אם לא נשאר, העולם ייסגר.

חבל שהעולם יסגר אחותי.

או קידמה, הפעם ננצח.

הפעם היא תחסל, וחל לסל.

כסאטטא מוקן.

דורותי מותק, תגידו שלום לכלום.

כי את נפרדת מהעולם.

בזוכותנו, בעזותנו.

בי, מכשפה קטנה, בי

מכשפה! בי בי!

בי, בי בי בי!

די עם הבוי!

מכשפה!

מכשה:

מכשא:

מכשה:

מכשא:

מכשאות:

מה ?
אני הולך, שלום !
שלום שלום. והנה שוב אני לבר, אמא'לה,
אבא'לה דודה לביאה ! לבר !

אריה : אתה תשאר כאן.
קשה : לבר ?
אריה : כן, מה אתה פוחד ?
בטח שאני פוחד, כולם יודעים שאני פוחד, כל
העולם יודע שאני פוחד,
אני פוחד, אני פוחד, אני פוחד.
אריה, אתה חייב להיות יותר אמיץ !
את מספרת לי ?
קברוצה א'.
דורותי אני ופחחוני.
טוטו תיזהר, קברוצה ב.
אריה האריה.
מש נשמע כמו איזה גיבור.
אני מוקוה שבאמת תהיה גיבור !
את שוב מוקוה ?
תגיד מה זה, הפכת להיות פה איזה מפקד או
משהו ?
קברוצה ג'.
בן המפקד, קשקש.
אני קברוצה ג', מצוין.
מש נפלא.
קידמה לחפש את השביל למפקדת
המכששות.
להתראות אריה.
להתראות דורותי.
אריה, אם חמות איז מות קל !
אכזר אתה ממש כלב אכזר ואכזרי !
אריה ?

פחפה :
אריה :
פחפה :
אריה :
דורותי :
אריה :
פחפה :
טוטו :
פחפה :
טוטו :
אריה :
דורותי :
פחפה :
טוטו :
פחפה :
טוטו :
פחפה :
טוטו :
אריה :
��SSH :
אריה :
פחפה :
דורותי :
��SSH ואריה :
טוטו :
אריה :
��SSH :

לקרקס אחזoor בתפקיד הגיבור,
ואכHIR שם לביאה.
גם יפה וגם היה !
א Kapoor בתוכן חישוק בווער, על חרכות.
בין להבטים להבחות.
עכשוו אתחיל סוף-סוף לחיות.
הוואר לא פוחד יותר!
אני לא פוחד יותר!
היא!
אני אמיין!
ולא אכפת לי להשויז.
אני אמיין כל-כך!
שזה מגוחך
לפחד מאחרים
וממה שהם אומרים.
עכשוו כשהוא אמיין,
משם אפשר להעריץ,
איך שהוא כבר לא פוחד מכלום.
אני לא פוחד מכלום.
היא, אני אמיין!
ולא אכפת לי להשויז.
אני אמיין כל-כך
שזה מגוחך
לפחד מאחרים
וממה שהם אומרים עכשוו!
אריה האמיין!
אריה האמיין!
אריה האמיין!

עכברים : אריה : עכברים : אריה : עכברים : אריה : עכברים : אריה :

אהה... אהה... (העכברים בורחים). אה... אה...
אריה האמץ, אריה האמץ, אריה האמץ.

אורן פסטור

עכברים : אריה : עכברים : אריה : עכברים : אריה : עכברים : אריה : גכברים : גדריה : גכברים :

אריה :	כמו גוזל מפוחד שקפץ מהקן, ופתחואם התהילה לעוף. פתחואם התהילה לעוף.
אריה :	כך גיליתי היום בלי להתכוון, שיש לי אומץ בכל הגוף.
אריה :	יש לו אומץ ! גיליתי שאני גיבור, שלא פוחד. מול כל אויב אני עומד.
אריה :	בין קרוב למלחמה נורדר. הוא לא פוחד יותר ! אני לא פוחד יותר !
אריה :	היא ! אני אמיץ ! ולא אכפת לי להשוין.
אריה :	אני אמיץ כל-כך שהזה מגוחך לפחד מאחרים וממה שהם אומרים.
אריה :	עכשו כשהוא אמיץ, מש אפשר להעריץ, איך שהוא כבר לא פוחד מכלום אני לא פוחד מכלום
אריה :	שאגה שתבהיל שתי גירפות ופיל וזינוק בעלייה. זינוק בעלייה !
.ucbarim :	ג'כבראים :

בן ירו ומספרים המנצה בין השניים, אחד
שתיים שלוש.
ניזחתי. אני מספר ואני מספר ואני מספר. שקט
לשכת ולהקשיב.
האריה הזה ממש מסוכב.
האריה הזה ממש מהופף.
שמעתי מכאן. וויצא לי מכאן. אני גמרת עם
כל השיטויות, אני מצאת את האומץ שלי
כאן, בטח.
באמת.
יופי, יופי, הסיפור הבא!
לא באמת, אני שאגתי על העכברים וקשרתי
אותם בחבל.
ואיפה הם?
שחרתית אתם!
כאן, ממש!
באמת דורותי, אני שאגתי והייתי אמיץ.
אריה, חבל שבמצב כזה אתה מתחיל להיות גם
שקרון.
אני לא משקר, אני אמיץ. הנה אהה... (שואג)
לא רע!
כן, אריה ממש התקדמת. אבל אולי כדאי
שבטונן הגבונה אהה... תגיע יותר לאהה...
(שואג)
או עכשו אתם מאמינים לי?
לא.
טוב, נחכה ונראה!

אריה: קשך ואריה:
טוטו: פחפה:
אריה: טוטו:
טוטו: אריה:
דوروותי: אריה:
אריה: פחפה:
אריה: פחפה:
דороותי: אריה:
טוטו: אריה:
דороותי: קולם:
אריה: דороותי:

מחזות הזמר

תמונה 16 – ביער

אמא'לה, אבא'לה, דודה לביאה!
 טוטו, באמת הירגע ביקשתי שקט!
 דורותי.
 מה?
 ראייתן.
 מה?
 קופים!
 קופים, אוֹ אמא'לה, קופים!
 אמא'לה, אבא'לה, דודה לביאה!
 קופים, אני לא מבין מה מפחד בקופים?
 קופים גדולים!
 אוֹ מה?
 אריה תתחבא!
 למה?
 תתחבא בבקשה!
 מה, אתם פוחדים מהקופים?
 כן.
 טוב, אז אני אתחבא, אבל זה רק מתוך הזדהות
 אתכם!

אוֹ אה, אוֹ אה,
 באש ובמים,
 בשירה ובسمים
 אוֹ אה אוֹ אה,
 עד שננצה,
 כי מתקפה זו מתקפה!

טוטו:
 דורותי:
 טוטו:
 דורותי:
 טוטו:
 דורותי:
 טוטו:
 דורותי:
 כולם:
 אריה:
 טוטו:
 אריה:
 דורותי:
 אריה:
 דורותי:
 אריה:
 כולם:
 אריה:
 קופים:

קשך ואריה, אנחנו יודעים עכשו איפה
 המפקדה של המכשפות. יש עוד הרבה לכלת,
 אסור שיזהו אותנו או ישמעו אותנו. חיביכם
 לחפוס אותן בשקט, בשקט.

ככה גראוטאות מתחות?
בעמידה? אוイ אמא'לה אבא'לה דורה לביאה,
מתו לנו כבר שניים. דורותי, דורותי.
מה?
קשה ופחפה מתו!
באמת?
באמת באמת.
גם פחפה מת וגם קשקש מת.
קופים שכמוכם!
קדימה לתקוף את הילדה.

(אריה פולץ בשאגות)

אהה... אהה... אהה...
אריה?
אהה... אהה... אהה...
יופי, אריה.
תיזהרו ממי.
למה?
כפי אני מלך החיים.
או מה?
או מה? או אהה... אה... אה...
יופי, אריה.
תגידו לי, מי שלח אתכם להרוג את החברים
הכי טובים שלנו אהה, מי שלח אתכם להרוג
את קשקש ופחפה?
המכשפות, הן המפקדות שלנו.
גם שלכם?

אריה:
טוטו:
דורותי:
טוטו:
אריה:
דורותי:
טוטו:
אריה:
דורותי:
קוֹף 1:

דורותי! דורותי! דורותי!
קדימה לתקוף את הקש!
אותי?

קשקש:
קוֹף:
קשה:

(הkopים מעיפים את קשקש מאחד לשני.)

היא קוֹף, מספיק לתקוף; היא קוֹף, מספיק
לדוחוף; היא קוֹף, אני מקווה שאתה לא יודע
לשروع. היא kopim אתם ממש מעיפים, היא
копים אתם מאוד חצופים, פים, פים, פים,
פים (הקש של קשקש יוצא והוא נופל שודד על
האדמה).

אריה:
דורותי:
אריה:
דורותי:
אריה:
קוֹף 1:
אריה:
קוֹף 1:
אריה:
דורותי:
אריה:
קוֹף 1:
אריה:
דורותי:
אריה:
קוֹף 1:
טוטו:

הקש חוסל!
פחפה, הם הרגו את קשקש, פחפה!
תגידו לי, אתם לא מתביישים?
קדימה, לתקוף את הפח!
אותי?

(הkopים יורדים מים עם אקדחי מים לעבר פחפה)

היא קוֹף, אתה משפרץ. מספיק עם זה, זה מאוד
לא טוב. היא kopim, אתם מאוד חצופים, מים
עלוי? זה אסור, אני אחלייד, היא אני יכול
להחליד, היא אני מחליד. היא kopim אתם ממש
копים, דורותי, דורותי, אני מחליד... לי...
לייד... ליד... (הוא עוצר מלכת).

הפח החליד סופית ומה?
כמה הוא מת?

קוֹף 1:
טוטו:
פחפה:
קוֹף 1:
פחפה:
וואת:

פחפה:
קוֹף 1:
טוטו:

בפקודת ?
פקודת לישמן. שמנו!
שמנו וזהו!
שמנו ונשחרר אתכם לחופשי!
אתה המלך!
(משמעים את פחפה ונפרדים מהחכונה).

קוף 1:
אריה:
טוטו:
אריה:
קופים:

מעכשיו אני המפקד שלכם, הבנותם?
בן המפקר.
אני גם המפקד של העכברים, הבנותם?
בן המפקר.
אני המפקד של כל החיים כאן, הבנותם?
בן המפקד.
דיווח! דיווח!
המכבששות אמרו, שהילדה באה להרוג אותן
וציריך לפזר את הקש ולהחליד את הפח ולהרוג
את הילדה שלא תחרוג אותן.
רגע, רגע, רגע, מה זה כאן, כולם השתגעו? אני
נראית כמו אחת שתחרוג מכשפות? מה אתם
חושבים, שאני מכשפה? אני בסך הכל ילדה.
וזהו.
אבל סם אמר.
סם אמר שנכני עאות זה מה שתכנית, אבל
עכשו הכל אבוד. קש Kasch ופחפה מתו...
פחפה לא מת, הוא רק החליד.
כsmouthלים צריך שמן.
פחית שמן?
לכל אחד מאייתנו יש פחית שמן אישית. רואים?
למה?
לשמן את הרגליים שלנו על מנת שנחליק
היטב, אתם רואים?
רגליים עם גלגליים.
הגלגלים המפורסים של הקופים התוקפים!
או קדרימה קופים תוקפים. לשמן את פחפה
שיחזור לחיים.

אריה:
קופים:
אריה:
קופים:
אריה:
קופים:
אריה:
קופים:
אריה:
קוף 1:
דורותי:
טוטו:
דורותי:
טוטו:
דורותי:
דורותי:
קוף 1:
טוטו:
קוף 1:
דורותי:
קוף 1:
אריה:

זהה.
אני בא לשמור عليיכם, פחפה אתה בא?
עוד מעט.
פחפה אנחנו ליד העץ המוזר, נחים בסדר?
בסדר!

אריה:
פחפה:
קشكש:
פחפה:

קشكש?
קסקש? (קסקש חזר לחיים)
קש... קש... אני מתבקש לי בכל הגוף, אני
מתבקש לי פתאום, כל הקש שלי רועד, כל
הגוף שלי קופץ.
הוא חי.

אני חי, יש לי גוף חדש מקש ישן. אני חי
בתח שאותה חי. לא כולם עשויים מקש שאפשר
לملא אותם בחזרה, והופם הם בחיים.

או זה טוב שאינו מקש?
זה טוב מאד.

טוטו, אנחנושוב ביחיד, חיים. אני כל-כך
אהבת אתכם, אריה האמיץ שלי.

אמיץ השנה!

פחפה החכם שסוף-סוף מצא את הלב שלו.
זה הנדר שיש לי לב.

זה הנדר שיש לי אומץ.
זה הנדר שאני חי מחדש.

בא ליה קיא מכל השמחה הזאת, המפקרת.
אפשר לעשות הפסקה קצרה ולנוח קצת מכל
הטרגדיות והקומדיות שהתרחשו כאן?

טרגדיות וקומדיות?
טוב, טוב, הבנתי, אתם אוכלאוסיה מאד
פרימיטיבית.

פרי מה?
פריimos בסדר?
די עם המילים בלוועזית טוטו, זה לא הזמן!
בסדר. קסקש, בוא ננוח קצת ליד העץ המוזר

אריה:

טוטו:

קסקש:

דורותי:

קסקש:

טוטו:

קסקש:

טוטו:

דורותי:

אריה:

דורותי:

פחפה:

אריה:

קסקש:

טוטו:

אריה:

טוטו:

אריה:

טוטו:

דורותי:

טוטו:

מה פחפה ?
אני חשוב שאתה מרגיש... את יודעת מה
שדיברתם עליו... זאת הרגשה כזאת...
אתה מרגיש ככה ?
כן.
וככה ?
כן.
פחפה !
דורותי ! דורותי, אני גם מרגיש, אני מרגיש...
אני מרגיש חשמל זורם מכל הגוף ומדגדג אותו
כמו פרפר הצוף. וכל יכול לוחט כמו ברזול
בלבבה.
פחפה, זאת אהבה !
איך הלב פורה
כשנכנס אליו אורת,
ההulos נראת שמח.
לפתואום —
כשעושים הכל בשניים,
או למעלה בשמיים
גם הראש מפסיק לחושוב
כמה טוב לאחובי !
האהבה נמצאת רחוק ו גם קרוב
רחוק וגם קרוב
על האהבה אפשר לשיר וגם לכתוב.
על האהבה.
כל-כל-כל כך נפלא — להגיד את המילה
תגיד את המילה.
האהבה היא כמו תפילה.

דורותי:
פחפה:

דורותי:
פחפה:
דורותי:
פחפה:
דורותי:
פחפה:

דורותי:
פחפה ודורותי:

תמונה 18 – ביער

(דדורותי יושבת על גזע עץ, פחפה מתקרב אליה, מתיישב לידה)

פchapח:	דורותי.
דوروותי:	מה ?
פchapח:	את עצובה ?
דורותי:	אני גם עצובה וגם שמחה. אני שמחה שכולם חיהים והכל בסדר, ואני עצובה, כי אני עייפה כבר ואין לי כוח להמשיך ולחשוף את המफשפות המכשימות המגעילות האלה. ואם נמצא אותן, מה בדוק נעשה איתן ? והדרך מוסכמת, ואם שוב יקרה למשיחו משחו ? ובכלל, אני רוצה כבר לחזור הביתה, כי אני צרכיה כבר להיות בבית. וזהו !
פchapח:	אבל אז אני אשאר לך.
דורותי:	כן.
פchapח:	בלעדיך ?
דורותי:	כן, בלעדיך, פchapח. אתה הרי כל הזמן ידעת שאני צרכיה לחזור הביתה, לא ?
פchapח:	כן, אני ידעת. אבל עכשו, כשהיש לי לב, אני פתאום מרגיש שאתה לא כלכך רוצה שתחזור הביתה.
דורותי:	אבל פchapח הבית שלי ...
פchapח:	כן אני יודע, אבל אני מרגיש שזה לא טוב שאתה לא יהיה איתך כי אני ... אני ...
דורותי:	כן ... ?
פchapח:	אני חושב שאתה מרגיש.

תמונה 19 – בערזען הנחל

(פחפה ודזוזתי ווכנים על המפה לעצ' ערזען הנחל הקטן והיפיפה.
טוטו רושם ביומנו, קשקש משחק עם רשותה הפרפרים שלו, ארייה
מפרטל.)

אני רואה דמות חשודה.
דמות חשודה?
שמתקרכבת, אל פחד, אני אגן עליהם.
שלום.
אני מבקש ממק' יפה לפנوت את השטה.
סמו.
סמו?
סמו הגנול.
גנול?
מפקך בדים.
די מה?
לשעבר.
אני לא מבין כלום.
בצעירותי הייתי גנול לכידת מעופפים, כעת
לאחר שפרשתי, אני בא לאכן מדי יומ לחרושה
لتפוס פרפרים ברשותה המזיניות שלי!
מר סמו?
גנול בדים!
כאן המפקדרה של המכששות נכוון?
נכון.
או איפה הэн?
למעלה!

اريיה:
דורותי:
اريיה:
סמו:
اريיה:
סמו:
דורותי:
סמו:
KeySpec:
סמו:
KeySpec:
טורטו:
KeySpec:
סמו:
דורותי:
סמו:
דורותי:
סמו:

פחפה ודורותי:
איך הלב פורה
כשנכנס אליו אורח,
העולם נראה שמח,
ופתאים –
כשעשושים הכל בשניים
או למעלה בשמיים
גם הרראש מפסיק לחשוב.
כמה טוב לאחוב!
האהבה תזרוח כמו קשת בענן,
היא תסנוור אותה כשלא תהיה מוכן.

פחפה:
דורותי:
פחפה ודורותי:
או –
איך הלב פורה,
כשנכנס אליו אורח,
העולם נראה שמח,
ופתאים
כשעשושים הכל בשניים,
או למעלה בשמיים,
גם הרראש מפסיק לחשוב,
כמה טוב!
גם הרראש מפסיק לחשוב,
כמה טוב לאחוב!

ואת המפהית הקטנה של אשתק' המסורה?
קשה, זה לא יפה!
בקשה.

ואתה יכול לחת לנו את רשות הפלפרים שלך,
בקשה, ולחזור הביתה?
קשה, זה עובר כל גבול.
אחרך, דורותי.
מה?

אני אסביר לך הכל אחרך. אי אפשר כל הזמן
לבנות. מישו ציריך לחשב קצת קידימה.
ובכן, אפריד מכם לשולם.
סליחה מר סמו.
גנול בדים.
ותודה.

ב hasilחה לכם. קשash.
בן מר סמו. (נוון לו גם משורוקית)
תמשיך לחשוב.
טוב!

קשash:

דורותי:

סמו:

קשה:

דורותי:

קשה:

דורותי:

קשה:

סמו:

דורותי:

סמו:

דורותי:

סמו:

קשה:

סמו:

קשה:

למעלה?
וגם למטה!

למטה איך?

את צריכה להבין ילדה.
דורותי.

דורותי, ובכן מדי يوم אני מגיע לבאן, אל ערדן
הנהל; מדי يوم אני פורש את המפה הקטנה של
אשתק' המסורה, ואוכל מעוגות התות הטעימות
שהיא מכינה לי. באחד מביקורי גיליתי שעוגות
התות נעלמו מן המפה הקטנה של אשתק'

המסורת. התחכתי באחד הנקיים
יותר לאט, אני לא מספיק לכתחזק.

ואז רأיתי את המכשימות יורדות מהעננים אל
המפה הקטנה של אשתק' המסורה, ואוכלות
בתאותה את עוגות התות שלה. מאז אני משאיר
להן כל יום כמה עוגות, לפני שאני חזר
הביתה.

עכשו אני מבינה.

המכשימות, הן כמו ציפורות.
הן מקסימות.

באמת? אותן הן רק ניסו להרוג כל הזמן.
ציריך לדעת ליצור אותן קשר.

יש לי רעיון.

לך יש רעיון?

בן, שקט בבקשה. מר סמו — אפשר לקבל ממן
בשאלת כמה עוגות תות?

קשה, באמת.

בקשה.

דורותי:

סמו:

דורותי:

סמו:

דורותי:

סמו:

טוטו:

סמו:

דורותי:

סמו:

טוטו:

סמו:

דורותי:

סמו:

קדימה קשקש.
אוֹ אָוִי.
מה ?
שם.
מה ?
שם.
אוֹ אָוִי.
מה ?
הם.
אמא'לה, אבא'לה, דודה לביאה !

קשקש :
מכשה :
מכשה ומכשו :
מכשה :
מכשה ומכשו :
מכשה :
מכשא :
מכשו :
מכשה :
מכשימות :
(קשקש, פחפה ואירה לוכדים את המכשימות ברשותם הפלפליים
שליהם.)

כל הכבוד, קשקש !
כל הכבוד, פחפה !
כל הכבוד, טוטו !
כל הכבוד, קשקש !
תודה, דורותי !
אמור לי קשקש, מה גומך לך להתרצות שכילת
שכזאת ?
קשקש, אתה חכם, חכם. יש לך שלל !
כן ?
כן ! תראה איך תכנתת את המבצע הזה.
מבצע קשקש.
נכון, מבצע קשקש. אני חכם !
יש לך מוח ! יש לך מוח !
יש לך מוח !

פחפה :
אריה :
קשקש :
דורותי :
קשקש :
טוטו :
דורותי :
קשה :
טוטו :
פחפה :
קשה :
PATCH :
אריה :
קשה :
דורותי :
קשה :
אריה :
פחפה :

תמונה 20 – בערוץ הנחל

דורותי :
קשקש :
טוטו :
קשה :
פחפה :
קשה :
אריה :
קשה :
דורותי :
קשה :
אריה :
פחפה :

קשקש, זה ממש לא יפה מה שעשית. זה מאוד לא נימוסי, אפילו חוצפני מאוד מאוד !
שקט, בבקשה. תננו לחשוב.
קשקש חושב. זה באמת מארע גדול.
ובכן, נשאיר את עוגות התות על המפה הלבנה
ונתחבא באחד הנקיים. טוטו ופחפה הרימו
רששות והיכנו לפעהה.
אני חושב שאני מבין מה קשקש מתכוון.
יופי, פחפה. קדרימה, להתחבא.
אני אשגיח עליכם.
שקט, אריה.
אהה... גם אני חושבת שאני מבינה...
שקט.
באמת קצת שקט !
שקט !

(המכשימות נכנסות על בהונת)

מכשה :
מכשא :
מכשו :
מכשה :
מכשא :
מכשו :
מכשה :
מכשא :
מכשה :
מכשא :

אהותי מכשمشا ?
כן, אהותי מכשمشا ?
כן, אהיותי. הגיעה זמן הפסקת הצהרים
הטעימה שלנו. אני כל'יך אהבת את הפסקת
הצהרים הטעימה שלנו.
עוגות התות המופלאות.
תאווה לכל בת חווה.
קדימה טוטו.

אריה לך תקרה לעכברים.
העכברים שלנו?
העכברים שלכם שומרים עכשו עליינו.
ומה? תתני להם לכרכס אותנו?
מה פתאום! מה את חושבת, אני רעה
במוכן?
והיא לא מטופטת במכון.
ולא חסרת לב כמכון.
ולא מכוערת כמכון.
זה היה מאד לא יפה. אני מוכנה להכל, אבל
ל להגיד שאנחנו מכוערות? זהה אני ממש לא
מוכנה.
מי את, שבכל תגידי אם את מוכנה או לא
מוכנה?
את תחרגי אותנו, נכון?
מה פתאום? אני עשה לנין משפט.
משפט. משפט אני אוהב. משפט. דורותי, אני
רוצה להיות התובע.
בסדר.
אוואו, אני אתחבע אחנן עד שתתבעו.
סליחה!
ואני רוצה להיות גם ההגנה.
גם התחבעה וגם ההגנה?
כן, כן, דורותי בבקשה.
בסדר!
אוואו, אני אגן עליין עד שתשתחררו.
איך הוא יכול לעשות גם את זה וגם את זה?

קשה:
פחפה:
אריה:
דורותי:

מכשפות:

דורותי:

טוטו:
דורותי:
טוטו:

באמת, פחפה, זה הכל תכיס. סמוך על טוטו.
קשה, אתה כל-כך חכם!
העכברים לפוקודתך!
לשחרור את המכשפות ולהובילן אל בית
המשפט.
בית המשפט!
בית המשפט!
בית המשפט!
כבור השופט, השופטת דורותי!
ובכן, החכננו היום למשפטן של המכשפות
המכשפות. רשות הדיבור לנאמנות!
אנחנו יכולים להיות טובות.
תנו לנו צ'אנס להיות בסדר.
אנחנו מתנצלות ומתחרבות.
לא משקרות, נדרנו נדר!
אם חטאנו, אנחנו, סלחו לנו.
נחזיר כולם בתשובה.
עוד נוכיה ולכם נבטיח,
שמclfפה יכולה להיות טובה.
חחכננו כאן לעשות משפט.
לחפש אמת וצדקה, שאבדו כמעט.
על מעשי המכשפות לא נverbו בשתייה.
בואר נשמע את התביעה.
כבור השופט!
השופטת, גברת דורותי!
הנאמנות שלחו עכברים לאכול אותו
ואת כל החבורה. וכשזה לא הוועיל,

שמעתי את כל העבודות,
מה אומרות הנאשנות?
אנחנו יכולות להיות טובות.
תנו לנו צ'אנס להיות בסדר.
אנחנו מתנצלות ומתחרחות.
לא משקרות, נדרנו נדר!
אם חטאנו, אנה, סילחו לנו.
נחזיר כולנו בתשובה.
עוד נוכיה ולכם נבטיח,
שמכשפה יכולה להיות טובה.
גוז הדין!
היות והמכששות מביעות חרטה והיות
וההגנה הייתה מאד טובה.
תודה.
גוז הדין יהיה לחיים ולא למות.
אנחנו נחיה!
תודה!
תודה!
המכששות יחוירו עמנוא אל הקוסם.
אל סם?
כן, אתן התפוכנה למשרות שלו.
נהדר.
קדימה, הזרים אל סם הקוסם! מכששות
אחרי!
מה שתגידי דורothy!
מה שתרצוי דורothy!
מה שתחפצי דורothy!

דורותי:
מכששות:
אריה:
דורותי:
טוטו:
דורותי:
מכשה:
מכשא:
מכשו:
דורותי:
מכשה:
דורותי:
מכשא:
דורותי:
מכשה:
מכשא:
מכשו:

הן ניסו את כולנו בפרוגים להרעיל.
על מעשי המכשפות לא נverb בשתקה, מה
תגיד ההגנה?
אמרנו לכל העכברים להתיידד איתם,
זהה האירה שהחליט להסתובב איתם,
וכל העשן מפרגים הוא לא אסון,
זה בסך הכל עשן עם אפקט של תיאטרון.
אנחנו יכולות להיות טובות.
תנו לנו צ'אנס להיות בסדר.
אנחנו מתנצלות ומתחרחות.
לא משקרות, נדרנו נדר!
אם חטאנו, אנה סילחו לנו.
נחזיר כולנו בתשובה.
עוד נוכיה ולכם נבטיח שמכשפה יכולה להיות
טובה.
התכנסנו כאן לעשות משפט, לחפשאמת וצדקה
שאבדו כמעט. על מעשי המכשפות לא נverb
בשתיקה. בואו נשמע את התביעה.
הן שלחו את הקופים התוקפים להילחם בנו
מול שום דבר רציני לא קרה לנו.
ה קופים התוקפים התחליו מים להשפריז,
ופחפה שלנו במהירות החליד.
על מעשי המכשפות לא נverb בשתקה, מה
תגיד ההגנה?
הkopים בסך הכל יצורים חברתיים,
זו דרכם להתחילה במשחקים.
ירוקי האש מתיאטרון יורקים בשצוף
והם עלול להפקה הרבה מאוד כסף.

דורותי:
טוטו:
דורותי:
טוטו:
דורותי:
טוטו:
דורותי:
טוטו:

ובכלי דחילים ?
ראק איתך !
חווה משלו, תודה!
בקיצור כולם מסודרים. (שם נתן לו עצם
במבחן) עצם, עצם עצומה. קסם של עצם
עצומה וקסומה.
כמה עם החורה שלנו הביתה?
אתם כבר שם. כל הזמן, בבית.
בבית?
בן, על ערימת החציר, ישנים.
כמו בחולום.
הכל בחאים בכחולים !ומי שידוע בחולום כמו,
מי שmagיע לו בחולום כמו, יודע שככל מה
שנמצא בחולום קיים כל העת. רק צריך לדעת,
להבחין, להבין ולהאמין !
תודה, אדון קוסם !
את יכולת לקרוא לי שם.
שם, אתה ממש קוסם !

דורothy : סם : דורothy : טוטו : קשקש : סם :

תמונה 22 – בשיל המרצפות הצהובות

(דורותי וטוטו נפרדים מאריה, קשך ופחפה)

פחפה:	שוב לברкар כאן.
דורותי:	את תבואי?
טוטו:	בודאי.
דורותי:	הפעם אני אישאר בבית.
קסקש:	הפעם אני לא אקח אותן.
אריה:	דורותי, תורה.
קסקש:	דורותי, תורה.
אריה:	שלום טוטו.
פחפה:	להתראות טוטו.
דורותי:	טוטו, תורה. דורותי...
קסקש:	פחפה. (דורותי וטוטו יעצים)
אריה:	בוא פחפה, חיביכם להתגבר.
פחפה:	קצת אומץ לא יהיה מזיך לך עכשו!

פchap חלי	דורותי:
סוף-סוף כבר יש לי לב, אז הוא נשבר.	פchap:
אתה תמצא אהבה חדשה!	דורותי:
אני אקשביב לקלטת שירי האהבה שם הקוסם	פchap:
נתן לי ואחשוב רק עלייך.	דורותי:
גם אני אחשוב רק עלייך.	טוטו:
אפשר לילכת? תחתום כאן.	פchap:
למה?	טוטו:
שלא יגידו שאני המצאי את מה שקרה!	דורותי:
קשה שלי החכם.	קשה:
או בסוף אני חכם!	דורותי:
קשה, אתה תמיד היה חכם. ורק שכולם אמרו לך שאתה טיפש והאמנת להם. ולא שיערת שבעצם כל הזמן אתה חכם יותר מכולם!	קשה:
לא האמנתי בעצמי. ורק בזכותוך	דורותי:
לא קשש, לא בזכותי – בזכותוך!	קשה:
בזכותנו!	טוטו:
תחתווט	קשה:
מה קורה טוטו, אוסף חתימות?	טוטו:
מה קורה קשש, נהינו חכמים?	דורותי:
אריה, האריה שלי	אריה:
אני חייב שתראי אותי בהופעה. מה הכתובת	דורותי:
שלך, אנחנו נצא לסתובוב הופעות ונכרא...	טוטו:
אני חושבת שהיא יותר נכון, אם אני אכוא	אריה:

הבית שנמצא בתחום הלב.
כאן, הרחק מהקשת בביתי, קרוב הוא ואמיתי
יש עולם נחדר,
הבית שאומי אוחב,
הבית שנמצא בתחום הלב.

(دورותי מתעדרת באסם)

دورותי:

תמונה 23 – ברכס ההר

(دورותי וטוטו מביטים על ערים התנזר, שעלייה הם ישנים)

טוטו... אנחנו כל הזמן... כל הזמן זהה... אנחנו
בבית... ישנים... חולמים... ידעתני שניי
חולמת... ידעתני שניי חולמת.

גמ אני ידעתני שאט חולמת.
זה חלום, חלום... אני כאן ואני שם, אני בבית
ובעו... אנחנו כאן ואנו שם...
כן תראי, אנחנו כאן בעוז. אבל אנחנו גם שם
בחווה.

אני כל הזמן ידעתני שניי חולמת.
שם, מעבר לקסת במרים,
יש עולם נחדר, מקום שעלייו חולמים.
ארץ בה לא הייתה מעולם,
והייתי לשם לוקחת שוב את כולם.
הבעיות נעלמות,
בכל טוב כל העולמות
נגעת.

או מתגנבים על בהונות
געגועים זכרונות
לחזרה הביתה.

שם, הרחק מהקשת בביתי,
מחכה לי עולם ישן, אבל אמיתי.
הבית שאומי אוחב.
הבית שנמצא בתחום הלב.
הבית שאומה אוחב,

המלאכים:

בן, דורותי.
אתה היה סמי ושומר השערים וסמו וכל
האנשים הטובים ש...
דורותי, אני דוד הנרי.
בן, בן, דוד הנרי. וקشكש...
קשה. דורותי, דאגנו לך
תודה, קشكש.
קשה, אני לא זוכר שקוראים לי קشكש!
אתה לא זוכר כלום!
ואראה
אם א'לה
אם א'לה, אבא'לה, דורה לביאה (צוחק)
דורותי, את בסדר?
בסדר גמור
(נכנס) דורותי את בסדר?
בסדר גמור, פחפה, אני כל-כך שמחה לראות
אותך, פחפה אני כל-כךओהבת אותך.
דורותי, קוראים לי פחי
פחיה
וגם אני... אותך (נכונות המכשפות)
דורותי
דורותי
דורותי
דורותי
אם א'לה
דורותי, האחים מכשפות דאגו לך מאוד
הכנו לך מתנה.
התפללו שתהשי.

דוד הנרי:
דורותי:
דוד הנרי:
דורותי:
קש:
דורותי:
קש:
ארליה:
דורותי:
ארליה:
דורותי:
דורותי:
דורותי:
פחי:
דורותי:
פחי:
דורותי:
מכחשה:
מכשא:
מכשו:
מכשי:
דורותי:
דוד הנרי:
מכחה:
מכשא:

(שעות הבוקר המוקדמות, ערפל כבד על הכפר, פועל החוות
והחברים מתחפשים אחר דורותי.)

פועל 1:
פועל 2:
פועל 3:
פועל 4:
דוד הנרי:
פועל 5:
פועל 6:
קש:
פועל 3:
ארליה:
פועל 1:
פועל 2:
פועל 3:
דוד הנרי:
פועל 1:
峋:
ארליה:
דוד הנרי:
הסופה הייתה קשה!
צרי לפתח את דלת המחסן במוט!
היא נעלמה!
דורותי, דורותי, את שומעת אותה?
דורותי, דאגנו לך, דורותי.
דורותי, אנחנו דואגים לך
דורותי!
דורותי!
אפשר לפתח את דלת האסם!
אפשר?
קדימה!
דורותי!
דורותי!
דורותי!
דורותי!
הסופה הייתה קשה
מאוד קשה
 ואת נרדמת כאן באסם, וכולם נכנסו אל הכתים
...
דוד הנרי.
דורותי:

מחזות הזמר

לחים לא יודע שום דבר מהחאים שלו,
ומהחלומות שלו. מישו הבין?
לא.
כן, טוטו. אנחנו בבית!
כמה טוב בבית.
לhzoor הביתה, לחברים.
כי הci טוב כאן, בית.
כאן אנחנו נשארים.
כבר ראיינו עולם שבתוֹ חלום.
חלומות מאתמול התגשו היום.
את הכל עוד נזכה,
אך הci טוב להזoor,
להזoor הביתה.
כמה טוב בבית.
להזoor הביתה, לחברים.
כי הci טוב כאן בבית.
כאן אנחנו נשארים.
ארצות ורחוקות, מנהגים קסומים.
אנשים חדשים ונופים קדומים.
התגעגענו לכאן.
כי הגיע הזמן
לחזoor.
טוב לצעד בדרךים וללמוד שירים,
ובכל חניה, כמה סיפורים,
מעשיות וניטים,
אך אנחנו רוצים להזoor הביתה.
כמה טוב בבית.
לחזoor הביתה, לחברים.

cols :
דורותי :
cols :

פחדנו שקרה לך משה נורא.
וביקשנו סליחה.
על מה?
על כל מה שעשינו לך.
מעשינו אתן חברות, נכון שאותן חברות?
כן
כן
כן
כן
אורי (cols צוחקים) טוטו, טוטו התעוור, טוטו
היה, מה זה?
היום מסע של טוטו.
יום מסע?
טוטו רשם בו... (צוחקים)
אהה... עשינו אני רגוע, דורותי את בסדר
גמר!
טוטו כתוב את...
עשינו טוטו גם כותב, יווי!
זה באמת מעצנן, כל הממצאות האלו לך,
דורותי.
דורותי כל הזמן חולמת.
נכון, אני כל הזמן חולמת. אבל אני גם כל הזמן
כאן, ביתה. בית היפה שלו עם דוד הנרי שלו
וקשי ואROL'ה והאהיות מכשפות וטוטו ו...
פח! ואני מאושרת. פעם כשתהיו גם אתם
חכמים ורגילים ואמיצים, תבינו שהחלומות הם
חיים והחאים הם החלומות.ומי שלא יודע
להפוך את החים לחלומות ואת החלומות

כי היכי טוב כאן בבית.

כאן אנחנו נשארים.

מעניין לטיל ולשוט נעים.

להפליג בספינה או כיסא פלאים.

אך הלב מבקש,

דרך מים ואש,

לחוור הביתה.

כמה...

כמה טוב בבית.

לחוור הביתה, לחברים.

כי היכי טוב כאן בבית.

כאן אנחנו נשארים.

כן, כאן אנחנו נשארים!

שחזרנו הביתה, כולם שמחו ושרו ורקדו

ודורותי לקחה את יומן המסע והסתירה אותו

במקום סודי. בטח כשהיא תגדל, היא תוציא

אותו, ותעשה מכל היפוך זהה, הצגה!

טוטו:

(טוטו נובח מעט ושוב נרדם. סוף.)